170
G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

~~I. 89~~
1/0 g. 97
CA. 442 (I)

E, cs verso, diretto
e

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Quedam elegantiſſime et breuiores epiſtole.

C.M.Tullij Ciceronis.et.C Plinij Secundi

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

M. Tullius Cicero Lentulo pro-
conſuli Salutem.

QUę gerātur accipies ex pollione. qui omnibꝰ negocijs nō
interfuit ſolum: ſed prefuit. Me in ſummo dolore quem de
tuis rebus capio: maxime ſcꝫ cōſolatur ſpes. ꝙ ego valde ſu-
ſpicor fore: vt infringatꝰ hoīm improbitas cōſilijs tuorū amicoꝝ. ⁊ ipſa
die qua debilitantꝰ cogitatiōes ⁊ inimicoꝝ et ꝓditoꝝ. Facile ſecūdo loco
me cōſolatꝰ recordatio meoꝝ tpm. quoꝝ imaginem video tuis in rebus.
Nam etſi minore in re violatꝰ tua dignitas qꝫ mea ſalꝰ afflicta ſit. tāta ta
men eſt ſilitudo vt ſperem te mihi ignoſcē. ſi ea nō timuerim q̄ ne tu qui
dem vnq̄ꝫ timēda duxiſti. Sed preſta te eum q̄ mihi a teneris (vt greci
dicūt) vnguiculis es cognitus. Illuſtrabit mihi crede tuam amplitudi
nem hominū iniuria A me omnia ſumma in te ſtudia officiaqꝫ expecta.
Nō fallam opinionē tuam. Uale.

M. T. Ci. Lentulo. S.

DE omnibꝰ rebus q̄ ad te ptinēt quid actum q̄d cōſtitutum ſit. q̄d
pompeiꝰ ſuſcepit. optime ex Lemplatorio ꝯgnoſces. qui nō ſolum
intꝰfuit ijs rebꝰ ſꝫ p̄fuit. neqꝫ vllū officiū erga te hoīs amātiſſimi. prudē
tiſſimi. diligētiſſimi p̄termiſit. Ex eodē de toto ſtatu reꝝ oīm ꝯg̃ſces. q̄
quales ſint nō facile ē ſcribere. Sūt q̄dē in amicoꝝ noſtroꝝ ptāte. atqꝫ
ita vt nullam mutationē vnq̄ꝫ hac hoīm ętate habitura res eſſe videatur
Ego quidem vt debeo ⁊ vt tute mihi p̄cepiſti. ⁊ vt me dieta vtilitaſqꝫ co
git. me ad eiꝰ rōnes adiūgo. quem tu in meis rōnibꝰ tibi eſſe adiungen-
dum putaſti. Sed te nō pręterit q̄ꝫ ſit difficile. ſenſum in repu. p̄ſertim
rectum ⁊ cōfirmatum deponē. Uerūtamē me ip̄e cōformo ad eiꝰ volūta
tem. a quo honeſte diſſentire nō poſſum. Neqꝫ id facio (vt forſitan qui-
buſdam videtur) ſimulatiōe. Tantum em̄ animi inductio ⁊ mehercule
amor erga pompeium apud me valet vt q̄ illi vtilia ſunt ⁊ q̄ ille vult. ea
mihi omnia iam ⁊ recta et bona videantꝰ. Neqꝫ vt arbitror errarēt ne ad
uerſarij quidem eiꝰ. ſi cum pares eſſe nō poſſent. pugnare deſiſterēt. Me
quidem ⁊ illa res cōſolatꝰ ꝙ ego is ſum cui vel maxime cōcedant omnes.
vt vel ea defendam q̄ pompeiꝰ velit vel taceam. vel etiam (id quod mihi
maxime libet) ad noſtra me ſtudia referam lrāꝝ. Qđ profecto faciam ſi
mihi ꝑ eiuſdem amicitiam licebit. Quę em̄ ꝓpoſita fuerat nobis cum
et honoribꝰ ampliſſimis ⁊ laboribꝰ maximis ꝑfuncti eſſemꝰ. dignitas in
ſentētijs dicēdis. libertas in rep. capeſſenda. ea ſublata tota. ſed nec mi-
hi magis q̄ꝫ omnibꝰ. Nam aut aſſentiēdum ē nulla cum grauitate pau

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

cis.aut fruſtra diſſentiẽdum. Nec ego ad te ob eam cām maxime ſcribo.
vt iā de tua quoqꝫ rōne meditere Cōmutata eſt tota rō ſenatꝰ.iudicioꝝ.
rei totiꝰ publicę. Otium nobis exoptādum eſt.quod ĳ qui potiũtur re-
rum preſtaturi videnť.ſi quidam homĩes patiẽtius eorum potẽtiam fer
re potuerint. Dignitatem quidem illam cōſularem fortis ⁊ cōſtantis ſe
natoris nihil eſt ꝙ cogitemꝰ. Amiſſa eſt culpa eoꝝ quę a ſenatu ordinez
cōiunctiſſimũ ⁊ homĩem clariſſimum abalienauerũt. Sed vt ad ea quę
cōiunctiora ſunt rebꝰ tuis reuertar.pompeiũ tibi valde amicum eſſe co-
gnoui.⁊ eo conſule(quãtum ego perſpicio)omnia q̃ voles tu obtinebis.
Quibꝰ in rebꝰ me ille ſibi affixum habebit.neqꝫ a me vlla res q̃ ad te ꝑti
neat negligeť. Neqꝫ em̃ verebor ne ſim moleſtus illi cui iucundum erit.
etiam ꝓpter idipſum ꝙ me eſſe gratum videbit. Tu velim ita tibi ꝑſua-
deas.nullam rem eſſe minimã quę ad te ꝑtineat.quę mihi nō charioꝛ ſit
q̄ꝫ meę res omnes. Idqꝫ cum ſentiam.ſedulitate mihimetipſi ſatiſfacere
nō poſſum. Re quidem ipſa ideo mihi nō ſatiſfacio ꝙ nullam partẽ tuo
rum meritoꝝ.nō modo referẽda ſed ne cogitãda quidem gratia cōſequi
poſſum. Rem te valde bene geſſiſſe rumor erat. Expectabãtur lr̃ę tuę de
quibꝰ eramus iam cum pompeio locuti. Quę ſi erũt allatę.nr̃m ſtudiũ
extabit in cōmouẽdis magiſtratibꝰ ⁊ ſenatoribꝰ. Ceteraqꝫ q̃ ad te ꝑtine-
bũt.cum ⁊ plus cōtenderimꝰ q̄ꝫ poſſumꝰ.minus tñ faciemꝰ q̄ꝫ debemꝰ

M. T. Cicero. L. Ualerio Iuriſcōſulto. S.p.

Cur enim hoc tibi nō gratificer neſcio.p̄ſertim:cum his tempori
bus audacia pro ſapiẽtia liceat vti Lentulo nr̃o egi per lr̃ās tuo
nomĩe grās diligẽter. Sed tu velim deſinas iam noſtris lr̃is vti.⁊ nos
aliquãdo reuiſas.⁊ ibi malis eſſe vbi aliquo numero ſis.q̄ꝫ iſtic vbi ſolꝰ
ſapere videare. Quanq̄ꝫ qui iſtinc veniũt partim te ſuperbum eſſe dicũt
ꝙ nihil reſpōdeas.partim cōtumelioſum ꝙ male reſpōdeas Sꝫ iam cu
pio tecum coram iocari.quare fac vt q̄ꝫprimum venias.neqꝫ in apuliã
tuam accedas.vt poſſimꝰ ſaluũ te veniſſe gaudere. Nam illo ſi veneris.
tanq̄ꝫ vliſſes cognoſces tuoꝝ neminem.

M. Tullius Curioni. S.

Quanq̄ꝫ me nomĩe negligẽtię ſuſpectum tibi eſſe doleo:tamẽ non
tam mihi moleſtum fuit accuſari abs te officium meum.q̄ꝫ iucun
dum requiri p̄ſertim ꝙ in quo accuſabar culpa vacarem. In quo autem
deſiderare te ſignificabas meas lr̃ās.pre te fers ꝑſpectũ mihi quidem.ſed
tñ dulcem ⁊ optatum amorem tuũ. Equidem neminem p̄termiſi quem
quidem ad te ꝑuenturũ putarem.cui lr̃ās nō dederim. Etenĩ quis eſt tam
in ſcribẽdo impiger q̄ꝫ ego? A te vero bis ter ve ad ſummũ.⁊ eas perbre-
ues accepi. Quare ſi iniquus es in me iudex.cōdemnabo eodem ego te cri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

mine. Si me id facē noles. te mihi ęquū prebere debebis. Sed de litteris hactenꝰ. Non em̄ vereoꝛ ne nō ſcribendo te expleam p̄ſertim ſi in eo genere ſtudium meum nō aſpernaberis. Ego abfuiſſe te tamdiu a nobis et doleo. q carui fructu iucūdiſſime ꝯſuetudis tue. ⁊ lętoꝛ. q abſens omnia cum maxima dignitate es aſſecutꝰ. q qꝫ in omnibꝰ tuis rebꝰ. meis optatis fortuna reſpōderit. Breue eſt quod me tibi p̄cipere meꝰ in te incredibilis. amoꝛ cogit. Tanta eſt expectatio vel animi vel ingenij tui. vt ego te obſecrare obteſtariqꝫ nō dubitem. ſic ad nos cōfirmatꝰ reuertare. vt quam expectationē tui cōcitaſti. hāc ſuſtinere ac tueri poſſis. Et qm̄ meam tuoꝝ erga me meritoꝝ memoꝛiam nulla vnq̄ꝫ delebit obliuio. te rogo vt memineris quātecumqꝫ acceſſiōes tibi fient ⁊ fortune ⁊ dignitatis. eas te nō potuiſſe cōſequi. niſi meis puer olim fideliſſimis atqꝫ amātiſſimis cōſilijs paruiſſes. Quare hoc animo ī nos eſſe debebis. vt ętas noſtra iam ingraueſcēs in amoꝛe atqꝫ in adoleſcētia tua cōquieſcat.

M. Cicero. Curioni.

GRaui teſte priuatꝰ ſum amoꝛis ſummi erga te mei patre tuo clariſſimo viro. Qui cum ſuis laudibꝰ. tum vero te filio ſuperaſſet omniū foꝛtunam ſi ei cōtigiſſet vt te ante videret q̄ꝫ a vita diſcederet. Sꝫ ſpero amicitiam noſtram nō egere teſtibꝰ. Tibi patrimonium dij foꝛtunent. Me certe habebis cui charus eqꝫ ſis ⁊ periucūdus ac fuiſti patri. Nempe ſtudium nō defuit declarādoꝛum munerum tuo nomīe. ſed nec mihi placuit nec cuiquā tuoꝝ. quicq̄ꝫ te abſente fieri qđ tibi cum veniſſes nō eſſet integrū. Meam quidem ſentētiam aut ſcribam ad te poſtea pluribꝰ. aut ne ad eam meditere. imparatū te offendam. coꝛamqꝫ cōtra iſtam tuam rōnem. meam dicam. Ut aut te in meam ſentētiam adducam. aut certe teſtatum apud animū tuū relinquam quidnam ſenſerim. Ut ſiquādo (quod nolim) diſplicere tibi tuū cōſilium ceperit. poſſis meum recoꝛdari. Breui tamē ſic habeto. in eum ſtatum tempoꝝ tuū reditum incidere. vt his bonis quę tibi natura ſtudio foꝛtuna data ſunt. facilꝰ omnia quę ſunt in rep. ampliſſima cōſequi poſſis q̄ꝫ muneribꝰ. Quorū neqꝫ facultatem quiſquā admirat̄ (eſt em̄ copiarum nō virtutis) neqꝫ quiſquā eſt quin ſatietate iam defeſſus ſit. Sed aliter atqꝫ oſtēderam facio qui ingredioꝛ ad explicādam rōnem ſentētie meę. Quare omnē hāc diſputatiōem in aduētum tuū differo. Summa ſcito in expectatiōe te eſſe. eaqꝫ a te expectari quę a ſumma ꝟtute ſummoqꝫ ingenio expectāda ſunt. At quę ſi es vt debes paratus. quod ita eſſe cōfido plurimis maximiſqꝫ muneribꝰ ⁊ nos amicos ⁊ ciues tuos vniuerſos ⁊ rempublicā afficies. Illud pꝛofecto cognoſces. mihi te neqꝫ charioꝛem neqꝫ iucundioꝛem eſſe quenq̄ꝫ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

M. Tul. Curioni

Epiſtolarum genera multa eſſe nō ignores. ſed vnum illud certiſſi
mum cui⁹ cauſa res ipſa inuēta eſt. vt certiores facerem⁹ abſentes.
ſiquid eēt qđ eos ſcire. aut nr̄a aut ipſoꝝ intereſſet. In hui⁹ generis ſen-
tētiam lr̄as a me ꝑfecto nō expectas. Tuaꝝ eñ rerum domeſticarū ha-
bes ⁊ ſcriptores ⁊ nūcios. In meis autem reb⁹ nihil eſt ſane noui. Reli-
qua ſunt epiſtolaꝝ genera duo q̄ me magnopere delectāt. Unum familia
re ⁊ iocoſum. alteꝝ ſeuerum ⁊ graue. Utro me min⁹ deceat vti nō intel-
ligo. Iocer ne tecum ꝑ lr̄as: Ciuem mehercule nō puto eſſe qui tempo-
rib⁹ his ridere poſſit. An grauius aliq̄d ſcribam: Quid eſt qđ poſſit g̅-
uiter a Cicerone ſcribi ad Curionem niſi de repu: Atqui in hoc genere
hęc mea cā eſt. vt neq̨ ea q̄ nūc ſentio velim ſcribē. Quamobrem qm̄ mi-
hi nullum ſcribēdi argumētum relictum eſt. vtar ea clauſula qua ſoleo.
teq̨ ad ſtudium ſumme laudis cohortabor. Eſt eñ tibi grauis aduerſa-
ria cōſtituta. ⁊ parata incredibilis q̄dā expectatio. Quam tu vna re fa-
cillime vinces. ſi hoc ſtatueris. quaꝝ laudum gloriam adamaris quib⁹
artib⁹ he laudes cōparant̄ in his eſſe laborādum. In hāc ſentētiam ſcri-
berem plura. niſi te tua ſpōte ſatis incitatum eſſe cōſiderem. Et hoc quic-
quid attigi. nō feci inflāmādi tui cā. ſed teſtificādi amoris mei. Uale

M. Tulli⁹ Cicero. Curioni Salutē plurimā.

Uera gratulatio rep̄hendi nō ſolet. ꝑſertim ſi nulla negligētia pre-
termiſſa ē. Lōge eñ abſum. audio ſero. Sꝫ tibi ⁊ g̅tulor ⁊ vt ſempit̄ne
laude tibi ſit iſte tribuātus exopto. Teq̨ hortor vt oīa gubernes ⁊ mode-
rere prudētia tua. nec te auferāt alioꝝ cōſilia. Nemo ē qui tibi ſapiēti⁹
ſuadere poſſit teipſo. Nunq̨ labere ſi te audies. Nō ſcribo h̄ temere. cui
ſcribam video. Noui aīm noui cōſilium tuū. Nō vereor ne q̄đ timide.
ne q̄đ ſtulte facias. ſi ea defendas q̄ ipſe recte ſenties. Qđ in id reip. tem-
pus nō incideris ſꝫ veneris (iudicio eñ tuo nō caſu in ipm̄ diſcrimē re-
rum cōtuliſti tribunatum tuū) ꝑfecto vides quāta vis in repu. tp̄m ſit.
quāta varietas reꝝ. Quā incerti exit⁹. q̄ꝫ flexibiles hoīm volūtates. q̄đ
inſidiaꝝ q̄đ varietatis in vita ſit. nō dubito quin cogites. Sꝫ amabo te
cura ⁊ cogita. nihil ſcꝫ noui. ſed idem illud qđ initio ſcripſi. Tecū loq̄re
te adhibe in cōſilium. te audi. tibi obtēpera. Alter q̇ meli⁹ dare conſiliū̄
poſſit q̄ꝫ tu nō facile inueniri pt̄. Tibi ꝟo ipſi certe nemo melius dabit.
Dij imortales cur ego nō aſſum vel ſpectator laudum tuaꝝ. vel p̄ticeps
vel ſoci⁹ vel miſter cōſilioꝝ. tāetſi h̄ minime tibi deeſt. Sꝫ tn̄ efficeēt vis ⁊
magnitudo amoris mei. cōſilio te vt poſſem iuuare. Scribam alias ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

te plura. Paucis em̄ dieb⁹ eram miſſur⁹ domeſticos tabellarios Ut qm̄
ſane felicit̄ ⁊ ex mea ſentētia remp. geſſim⁹. vnis lrīs toti⁹ eſtatis res ge
ſtas ad ſenatum ꝑſcribēm. Te mi Curio ꝓ tua in me incredibili beniuo
lētia. meaqꝫ item in te ſingulari. rogo atqꝫ oro ne patiaris mihi quicqꝫ
ad hāc ꝓuincialem moleſtiam tꝑis prorogari qd̓ et pn̄s tecum egi. quū
tu tribunum plebis iſto anno fore nō putarem Itaqꝫ petiui ſepi⁹ per lit
teras. ſꝫ tūc quaſi a ſenatore nobiliſſimo ⁊ adoleſcēte gratioſiſſimo Nūc
a tribuno plebis et Curione tribuno. nō vt decernat̄ aliq̇d noui qd̓ ſolet
eſſe difficilius. ſed vt ne q̇d noui decernatur. Et vt ſenatuſcōſultum ⁊ le
ges defendas. eaqꝫ mihi conditio maneat qua ꝓfect⁹ ſum. Hoc te vehe-
mēter etiam atqꝫ etiam rogo.

M. T. Cicero. M. Celio edili curuli

Putares ne vnqꝫ accidere poſſe vt mihi vͥba deeſſēt. neqꝫ ſolum iſta
vr̄a oratoria. ſed hec etiam leuia noſtratia Deſunt autem ꝓpt̄ hāc
cām ꝙ mirifice ſum ſollicit⁹ quidnam de ꝓuīcijs decernat̄. Miru me de
ſiderium tenet vrbis. incredibile meoꝝ. atqꝫ in ꝓmis ſatietas acte ꝓuin-
cie. Uel qꝛ videmur eam famam cōſecuti vt nō tam acceſſio querēda q̄ꝫ
fortuna metuēda ſit. Uel quia belli magni timor impēdet. qd̓ videmur
effugere ſi ad cōſtitutam diem decedim⁹. De pantheris ꝑ eos qui vena-
ri ſolēt agit̄ mandato meo diligēter. Sꝫ mira paucitas eſt. ⁊ eas q̄ ſunt
valde aiunt queri ꝙ nihil cuiqꝫ inſidiarum in mea ꝓuincia niſi ſibi fiat.
Itaqꝫ cōſtituiſſe dicunt̄ in cariā ex noſtra ꝓuincia decedere. Sed tamen
ſedulo fit ⁊ imprimis a patiſco. Quicq̇d erit tibi erit. ſed q̇d eſſet. plane
neſciebam⁹ Mihi mehercule magne cure eſt edilitas tua. Ipſa dies me
admonebat. ſcripſi em̄ hec ipis megalēſib⁹ Tu velim ad me de omni rei
pub. ſtatu q̄ꝫ diligētiſſime perſcribas. Ea em̄ certiſſima putabo que ex te
cognouero.

M. T. Ci. C. Caelio.

Cum optatiſſimum nuncium accepiſſem te mihi queſtorem obti
giſſe. eo iucūdiorem mihi eam ſortem ſperabam fore. quo diuti-
us mecum in prouincia fuiſſes. Magni em̄ videbatur intereſſe. ad eam
neceſſitudinem quam nobis ſors tuliſſet. cōſuetudinem quoqꝫ accedere.
Poſteaq̄ꝫ nihil mihi neqꝫ a teipo neqꝫ ab vllo alio. de tuo ſcriberetur ad-
uentu. verebar ne id accederet quod etiam nunc vereor. ne anteq̄ꝫ tu in
prouinciam veniſſes ego de prouincia decederem. Accepi autem a te miſ
ſas litteras in ciliciam. cum eſſem in caſtris ad. xij. calen. quintiles ſcri-
ptas hūaniſſime. q̇b⁹ facile ⁊ officiū et ingeniū tuū ꝑſpici poſſet. Sꝫ ne
qꝫ vnde neqꝫ q̄ die date eſſent. aut quo tꝑe te expectarē ſignificabāt Nec
is qui attulerat. a te accepat. vt ex eo ſcirē quo loco atqꝫ tꝑe eſſent date.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Que cum eſſent incerta. exiſtimaui tamē faciēdum eſſe vt ad te ſtatores meos ⁊ lictores cum meis litteris mitterem. Quas ſi ſatis opportuno tempore accepiſti: gratiſſimum mihi feceris. ſi ad me in ciliciam q̄ꝫ primum veneris. Nam quod ad me Curius cōſobrinꝰ tuus. mihi vt ſcis maxime neceſſarius. quod item conſul virgilianꝰ propinquus tuus. familiaris noſter de te accuratiſſime ſcripſit. valet id quidē apud me multum. ſicut debet hominum amiciſſimorum diligens cōmendatio. Sed tue littere de tua ꝓſertim dignitate ⁊ de noſtra cōiunctione. maximi ſunt apud me ponderis. Mihi queſtor optatior obtingere nemo potuit. Quamobrem quecumqꝫ a me ornamenta in te proficiſcētur. elaborabo vt omnes intelligant a me habitam eſſe rationem tue maiorumqꝫ tuorū dignitatis. Sed id iam facilius conſequar ſi ad me in ciliciam veneris. quod ego ⁊ mea et reip. ⁊ maxime tua intereſſe arbitror.

M. Tullius. Appio pulchro. S.

SI ipſa reſpublica tibi narrare poſſet quomodo ſeſe haberet. non facilius ex ea cognoſcere poſſes q̄ꝫ ex liberto tuo phania. Ita eſt homo non modo prudens. verum etiam vir equus et (quod vidi) curioſus Quapropter ille tibi omnia explanabit Id enim mihi ⁊ ad breuitatem eſt aptius. ⁊ ad reliquas res prouidentius. De mea autem beneuolentia erga te. etſi potes ex eodem phania cognoſcere. tamen videtur etiam alique mee partes. Sic ēm tibi perſuade. chariſſimum te mihi eſſe. tum ꝓpter multas ſuauitates ingenij officij humanitatis tue. tum ꝙ ex litteris tuis ⁊ ex multorum ſermonibus intelligo omnia que a me profecta ſunt in te. tibi accidiſſe gratiſſima Quod cum ita ſit perficiam profecto vt longi vſuram qua caruimus intermiſſa noſtra cōſuetudine ⁊ gratia ⁊ crebritate ⁊ magnitudine officiorū meorum ſarciā. Idqꝫ me (qm̄ tu ita vis) puto non inuita minerua eſſe facturum Cilix libertꝰ tuus antea mihi minus notus fuit. ſed vt mihi reddidit a te litteras plenas ⁊ amoris et officij. mirifice ipſe ſuo ſermone ſubſecutus eſt humanitatem litterarum tuarum. Iucūda mihi eius oratio fuit cum de animo tuo de ſermonibꝰ quos de me haberes quotidie mihi narraret. Quid queris: biduo factus eſt mihi familiaris. ita tamē vt phaniam valde ſim deſideraturus Quem cum romam remittes (quod vt putabamꝰ celeriter eras facturus) omnibus ei de rebꝰ quas agi quas curari a me voles. mandata des velim. L. valerium iuriſcōſultum valde tibi cōmendo. ſꝫ ita etiam ſi nō eſt iuriſcōſultus. Melius enim ei cauere volo q̄ꝫ ipſe alijs ſolet. Valde hominem diligo, eſt ex meis domeſticis atqꝫ intimis familiaribus. Om

nino tibi gratias agit. ſed idem ſcribit meas litteras maximum apud te
pondus habituras. Id eum ne fallat. te etiam atqȝ rogo.

M. T. Appio. S.

Cum et contra voluntatem meam ꝛ preter opinionem accidiſſet.
vt mihi cum imperio in prouinciam proficiſci neceſſe eſſꝫ. in mul
tis ꝛ varijs moleſtijs cogitationibuſqȝ meis hec vna conſalatio occurre
bat. ꝙ neqȝ tibi amicior qȝ ego ſum. quiſquā poſſet ſuccedere. neqȝ ego ab
vllo prouinciam accipere. qui mallet eam mihi q̄ȝ maxime aptam expli-
catāqȝ tradere. Quod ſi tu quoqȝ eandem de mea voluntate erga te ſpem
habes. ea te profecto nunq̄ȝ fallet. A te maximopere pro noſtra ſumma
cōiunctione tuaqȝ ſingulari humanitate etiam atqȝ etiam peto ꝛ que-
ſo. vt quibuſcūqȝ rebus poteris (poteris autem plurimis) proſpicias ꝛ
conſulas rationibus meis. Vides ex ſenatuſcōſulto prouinciam eſſe ha
bendam. ſi eam (quod quidem facere poteris) q̄ȝ expeditiſſimā mihi tra-
dideris. facilior erit mihi quaſi decurſus mei temporis. Quid in eo ge-
nere efficere poſſis tui cōſilij eſt. Ego te quod tibi veniet in mētem mea
intereſſe. valde rogo. Pluribus verbis ad te ſcriberem. ſi aut tua huma-
nitas longiorem orationem expectaret. aut id fieri amicicia noſtra pate
retur. aut res verba deſideraret ac non pro ſe ipſa loqueretur. Hoc velim
tibi perſuadeas. ſi rationibꝰ meis a te prouiſum eſſe intellexero magnam
te ex eo ꝛ perpetuā voluptatem eſſe capturum.

M. T. M. Marcello

Et ſi nihil noui quod ad te ſcriberem. magiſqȝ litteras tuas iam ex
pectare incipiebam vel te potius ipſum. tamen cum theophilus
proficiſceretur. non potui ei nihil litterarum dare. Cura igitur vt q̄ȝ pri
mum venias. venies enī mihi crede expectatus. neqȝ ſolum nobis id eſt
tuis. ſed prorſus omnibus. Venit enī mihi in mentem ſubuereri inter-
dum ne te delectet tarda deceſſio. Quod ſi nullū haberes ſenſum niſi ocu
lorum. prorſus tibi ignoſcerem. ſi quoſdam nolles videre. Sed cum le
uiora non multo eſſent que audirētur qȝ que viderētur. ſuſpicarer autē
multum intereſſe rei familiaris tue te q̄ȝ primum venire idqȝ in omnes
partes valere. putaui ea de re te eſſe admouēdum. Sed quādo quid mi-
hi placeret oſtendi. reliqua tu pro tua prudētia cōſiderabis. Me tamen
velim qđ ad tempꝰ te expectemꝰ certiorem facias.

M. Marcellus. Ciceroni. S.

Plurimum valuiſſe apud me tuam ſemper auctoritatem. cum in
omni re. tum in hoc maxime negocio potes exiſtimare. Cum mi-
hi C. Marcellus frater amātiſſimus mei. non ſolum conſilium daret.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

ſed precibus quoq; me obſecraret. non prius mihi perſuadere potuit q̄
tuis effectum eſt litteris. vt vterer veſtro potiſſimū cōſilio. Res quem-
admodum ſit acta. veſtre littere mihi declarāt. Gratulatio tua etſi eſt mi
hi ꝓbatiſſima ꝙ ab optimo ſit animo. tamē hoc mihi multo iucūdius ⁊
gratius. ꝙ in ſumma paucitate amicoꝝ propinquoꝝ ac neceſſarioꝝ qui
vere mee ſaluti fauerēt. te cupidiſſimū mei ſingularemq; mihi beniuolē
tiam preſtitiſſe cognoui. Reliqua ſunt eiuſmodi quib⁹ ego (qm̄ hec erāt
tp̄a) facile ⁊ equo animo carebam Hoc vero mihi eiuſmodi eē ſtatuo vt
ſine talium viroꝝ ⁊ amicorum beniuolētia. neq; in aduerſa neq; in ſecū-
da fortuna quiſquā viuere poſſit. Itaq; in h̄ ego mihi gratulor. Tu ve-
ro vt intelligas homī amiciſſimo te tribuiſſe officiū. re tibi preſtabo.

M. T. P. Vatinio.

Grata tibi eſſe officia mea nō miror. cognoui eñ te omnium eſſe g̃
tiſſimum idq; nunq̄ deſtiti p̄dicare. Nec eñ tu mihi grām modo
habuiſti. verū etiam cumulatiſſime retuliſti. Quamobrem reliq̄s tuis
reb⁹ omnib⁹ pari me ſtudio erga te ⁊ eadem volūtate cognoſces. Nō mi
hi feminam primariam pompeiam vxorem tuam cōmendas. cum Su
ra nr̄o ſtatim tuis lr̄is lectis locut⁹ ſum. vt ei meis v̄bis diceret. vt quic
quid op⁹ eſſet mihi denūciaret. ⁊ me omnia que ea vellet ſummo ſtudio
curaq; facturum. Itaq; faciam. eamq; ſi op⁹ eſſe videbit̄ ipſe cōueniam.
Tu tamē ei velim ſcribas. vt nullam rem neq; tam magnam neq; tam
paruam putet. q̄ mihi aut difficilis aut parū me digna videat̄. Omnia
que tuis in rebus agam nō laborioſa mihi ſed honeſta videbunt̄. De dio
nyſio ſi me amas cōfice. Quancūq; fidem ei dederis preſtabo. Si ꝟo im
prob⁹ fuerit vt eſt. eum captum duces in triumpho Dalmatis dij male
faciant qui tibi moleſti ſunt. Sȝ vt ſcribis breui capiētur. ⁊ illuſtrabūt
res tuas geſtas. Semp eñ habiti ſunt bellicoſi.

M. Tul. Papyrio peto.

Non tu homo ridicul⁹ es: qui cum balbus noſter apud te fuerit. ex
me queras quid de iſtis municipijs ⁊ agris futurum putem Qua
ſi aut ego quicq̄ ſciam quod iſte neſciat. aut ſiquid aliquādo ſciam nō ex
iſto ſoleam ſcire. Immo vero ſi me amas. tu fac vt ſciam quid de nobis
futurum ſit. Habuiſti enim in tua poteſtate ex quo vel ſobrio vel certe
ex ebrio ſcire poſſes. Sed ego iſta mi pete non quero Primum quia de
lucro prope iam quadriēnium viuim⁹. ſi aut hoc lucrum eſt aut hec vi-
ta ſuperſtitem reipu. viuere. Deinde ꝙ mihi ſcire quoq; videor quid fu-
turum ſit. Fiet enim quodcūq; volent qui valebunt. valebūt autem ſem
per arma. Nobis igitur ſatis eē debet quicquid cōceditur. Hoc ſiquis
pati non poteſt mori debuit. Veientem quidem agrum ⁊ capenatē me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

tiuntur.hoc non longe abeſt a tuſculano Nihil tamē timeo.fruor dum
licet.opto vt ſemper liceat. Si id minus cōtigerit.tamē quādo ego vir
idemqȝ philoſophꝰ viuere pulcherrimum duxi non poſſum eum non di
ligere cuiꝰ beneficio id conſecutus ſum. Qui ſi cupiat eſſe rempublicam
qualem fortaſſe ⁊ ille vult ⁊ omnes optare debemus.quid faciat non ha-
bet.ita ſe cum multis colligauit. Sed longius progredior.ſcribo enim
ad te. Hoc tamen ſcito non modo me qui conſilijs non interſum.ſed ne
ipſum quidem principem ſcire quid futurum ſit. Nos enī illi.ſeruimꝰ.
ipſe temporibꝰ. Ita nec ille quid tēpora poſtulatura ſint.nec nos quid
ille cogitet ſcire poſſumus. Hec tibi antea non reſcripſi.non ꝙ ceſſator
eſſe ſolerem preſertim in litteris Sed cum explorati nihil haberem.nec
tibi ſollicitudinem ex dubitatiōe mea.nec ſpem ex affirmatiōe afferre vo
lui. Illud tamen aſcribam quod eſt veriſſimum.me his temporibus ad
huc de iſto periculo nihil audiſſe. Tu tamē pro tua ſapientia debebis op
tare optima.cogitare difficillima.ferre quecūqȝ erunt.

M.Tullius. Peto

CUm eſſem otioſus in tuſculano.propterea ꝙ diſcipulos obuiam
miſeram(vt eidem me q̄ȝ maxime conciliarent)familiari ſuo.acce
pi tuas litteras pleniſſimas ſuauitatis. Ex quibus intellexi probari ti-
bi meum conſilium.ꝙ vt dionyſius tyrannꝰ cum ſyracuſis expulſus eſſȝ
Corinthi dicitur ludū aperuiſſe.ſic ego ſublatis iudicijs.amiſſo regno
forenſi.ludum quaſi habere ceperim. Quid queris:me quoqȝ delectat
conſilium:Multa enim conſequor Primū(id quod maxime nūc opus
eſt)munio me ad hec tempora. Id cuiuſmodi ſit neſcio. Tantum video
nullius adhuc conſilia me huic anteponere. Sequitur illud.ipſe meli-
or fio.primum valitudine quam intermiſſis exercitijs amiſeram. Dein
de ipa illa ſiqua fuit in me facultas orationis.niſi me ad has exercitatio
nes retuliſſem exaruiſſet. Extremum illud eſt quod tu neſcio an primū
putes. Plures enī pauones confeci q̄ȝ tu pullos columbinos. Tu iſtic
te Atteriano iure delectato.ego me hic hirtiano. Veni igitur ſi vir es.⁊
diſce προλεγομενας quas queris.etſi ſus mineruam Sed quan
do vt video eſtimatiōes tuas vēdere non potes.neqȝ ollam denariorum
implere. Romam tibi remigrādum eſt. Satius ē hic cruditate q̄ȝ iſtic
fame. Video te bona perdidiſſe.ſpero item iſtos familiares tuos. Actū
igitur de te eſt.niſi prouides. Potes mulo iſto quem tibi reliquū eſſe di-
cis(quādo canterium comediſti)romam prouehi. Sella tibi erit in lu
do tanq̄ȝ hypodidaſcalo proxima,eam puluinꝰ ſequetur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

M. Tullius. Peto. S.

TAmen a malicia nõ diſcedis Tenuiculo apparatu ſignificas bal-
bum fuiſſe cõtentum. Hoc videris dicere cum reges ſint cõtinen-
tes. multo magis cõſulares eſſe oportere. Neſcis me ab illo omnia expiſ
catum: Recta em̄ a porta domũ meam venit. Neqꝫ hoc admiror ꝙ nõ
ad tuam potiꝰ. ſed illud ꝙ nec ad ſuam. Ego autem tribꝰ primis verbis
Quid noſter petus: Ille autem adiurãs nuſquã ſe vnq̄ꝫ libentiꝰ Hoc ſi
verbis aſſecutꝰ es. aures ad te afferam nõ minus elegãtes. Sin autem
obſonio. peto a te ne pluris eſſe balbos q̄ꝫ diſertos putes. Me quotidie
aliud ex alio impedit. Sed ſi me expediero vt in iſta loca venire poſſim
non cõmittam vt te a me ſero certiorem factum putes

M. Tullius Peto.

HEri veni in cumanum. cras ad te fortaſſe Sꝫ cum certum ſciam.
faciam te paulo ante certiorem. Et ſi. M. Ceparius cum mihi in
ſilua gallinaria obuiam veniſſet queſiuiſſemqꝫ quid ageres. dixit te in le
cto eſſe ꝙ ex pedibꝰ laborares Tuli ſcꝫ moleſte vt debui. ſed tamẽ ad te ve
nire cõſtitui. vt et te viſerem ⁊ cenarem etiã. Non em̄ arbitror te coquũ
etiam arthicum habere Expecta igitur hoſpitem tum minime edacem.
tum inimicum cenis ſumptuoſis. Uale.

M. T. Cicero. S. d. Peto

SUmmum me ducem littere tue reddiderũt Plane neſciebam te
tam peritum eſſe rei militaris Pyrrhi te libros ⁊ Cynee video le
ctitaſſe. Itaqꝫ obtemperare cogito preceptis tuis hoc amplius. ⁊ naui-
cularum habere aliquid in ora maritima. Contra equitem parthum ne
gant vllam armaturam meliorem inueniri poſſe. Sed quid ludimus:
neſcis quo cum imꝑatore tibi negocium ſit. eruditionem quam cõtriue
ram legẽdo. totam in hoc imperio explicaui. Sed iocabimur alias corã
vt ſpero breui tempore. nũc ades ad imperãdum vel ad parẽdum potiꝰ.
Sic em̄ antiqui loquebãtur. Cum. M. fabio (quod ſcire te arbitror)
mihi ſummus eſt vſus. valdeqꝫ eum diligo. tum propter ſummam pro-
bitatem eius ac ſingularem modeſtiam. tum ꝙ in his cõtrouerſijs quas
habeo cum tuis cõbibonibus epicureis. optima opera eius vti ſoleo. Is
cum ad me laodiceã veniſſet mecum eum ego eſſe vellem. repente percuſ
ſus eſt atrociſſimis litteris in quibus ſcriptum erat fundum herculanẽ
ſem a. Q. fabio fratre proſcriptum eſſe qui fundus cum eo cõmunis eſ-
ſet. Id. M. fabius pergrauiter tulit. exiſtimauitqꝫ fratrem ſuũ. homi-
nem non ſapientem impulſu inimicorum ſuorum eo eſſe progreſſum.
Nunc ſi me amas mi Paete negocium totum ſuſcipe. et moleſtia
fabium libera Auctoritate tua nobis opus eſt et conſilio. etiam

atqꝫ etiam gratia. Noli pati litigare frēs. ⁊ iudicijs turpibꝰ conflictari Mathonem ⁊ pollionem inimicos habet fabius. Quid multa? nō me hercule tam perſcribere poſſum qꝫ mihi gratum feceris ſi ocioſum fabiū reddideris. Id ille in te poſitū eſſe putat. mihiqꝫ perſuadet.

E M. Tul. Paeto.

Ruffum iſtum amicum tuū de quo iterum iam ad me ſcribis adiuuarem quātum poſſem. etiam ſi ab eo leſus eſſem cum te tātopere viderem eiꝰ cauſa laborare. Cum vero ⁊ ex tuis lrīs ⁊ illiꝰ ad me miſſis intelligam ⁊ iudicē. magnę curę ei ſalutem meam fuiſſe. nō poſſum ei nō amicus eſſe. Neqꝫ ſolum tua cōmendatiōe que apud me vt debet. valet plurimum. ſed etiam volūtate ⁊ iudicio meo. Uolo em̄ te ſcire mi pęte initium mihi ſuſpitiōis ⁊ cautiōis ⁊ diligētie fuiſſe lrās tuas. quibꝰ litteris cōgruētes fuerūt alię poſtea multorum. Nam ⁊ aquini ⁊ frabaterie cōſilia ſunt inita de me. quę te video etiā audiſſe. Et quaſi diuinarent qꝫ ijs moleſtus eſſem futurꝰ. nihil aliud egerūt niſi me vt opprimerent Quod ego nō ſuſpicās incautior fuiſſem niſi a te admonitꝰ eſſem. Quāobrem iſte tuus amicꝰ apud me cōmendatiōe non eget. Utinam ea fortuna reip. ſit vt ille qꝫ gratiſſimū me poſſit cognoſcē. Sed hęc hactenꝰ. te ad cenas ire deſijſſe moleſte fero. Magna em̄ te delectatiōe ⁊ voluptate priuaſti. Deinde etiam vereor (licet em̄ verum dicē) ne neſcio q̄d illud quod ſolebas dediſcas. ⁊ obliuiſcare cenulas facē. Nam ſi tum cum habebas quos imitarere nō multum ꝓficiebas. quid nūc te facturū putem Sed mehercule mi pęte extra iocum moneo te q̄d pertinere ad beate viuēdum arbitror. vt cum viris bonis iucūdis amantibus tui viuas. Nihil em̄ aptius vite nihil ad beate viuēdum accōmodatiꝰ. Nec id ad voluptatem refero. ſed ad cōmunitatem vite atqꝫ victus remiſſionēqꝫ animorum que maxime ſermōe efficit̄ familiari. qui eſt in cōuiuijs dulciſſimus. Cura vt valeas. Id foris cenitādo facillime cōſequere

E M. T. Peto. S.

Accubueram hora nona cum ad te litterarum exemplum in codicillis exaraui. Dices vbi? Apd voluminum Eutrapelum. ⁊ quidem ſupra me Atticus. infra vectius familiares tui. Miraris tam exhilaratam ſeruitutem noſtram. Quid ego faciam. Te cōſulo qui philoſophum audis. Angar? excruciem ne me. Quid aſſequar? deinde ad quē finem? Uiuas inquis in litteris. An quicquā me aliud agere cenſes? Haud poſſem viuere niſi in litteris viuerem. Sed eſt earum etiam nō ſatietas ſed quidam modus. A quibus cum diſceſſi etſi minimum mihi eſſet in coena queſtio quod tu dioni philoſopho propoſuiſti. tamen quid potius faciam priuſquam me dormitum conferam non reperio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Sic igiť viuitur. Quottidie aliq̈d legiť aut ſcribiť. Deinde ne amicis
nihil tribuamꝰ. epulamur vna nō modo nō cōtra legem ſi vlla nūc lex ē
ſed etiam intra legem aliquāto. Quare nihil eſt qd̓ aduētum noſtrū ex-
timeſcas. Nō multi cibi hoſpitē accipies ſed multi ioci.

M. T. Mario

AD. ix. calen. iulias in cumanum veni cum libone tuo vel noſtro po
tius In pompeianum ſtatim cogito. ſed faciam te ante certiorem
Te quū ſemꝑ valere cupio. tum certe dum hic ſumꝰ. Uides em̄ quanto
poſt vna futuri ſumꝰ Quare ſiquid cōſtitutum cum podagra habes. fac
in alium diem differas. Cura igiť vt valeas ⁊ me hoc biduo aut triduo
expecta.

M. T. Planco. S. p. d.

CUm ipm̄ furnium per ſe libētiſſime vidi. tum hoc libētius ꝙ illū
audiēs te videbar audire. Nam ⁊ in re militari ꝟtutem ⁊ in admi
niſtrāda ꝓuincia iuſticiam. ⁊ in omni genē prudētiam tuam mihi expo
ſuit. Pręteā mihi nō ignotam in cōſuetudine ⁊ familiaritate ſuauitatē
tuam adiūxit. ⁊ ſummam erga ſe liberalitatem. Quę omnia mihi iucū-
da. hoc extremum etiam gratum fuit. Ego plance neceſſitudinem cōſti
tutam habui cum domo vr̄a. ante aliquāto q̄ʒ natus eſſes. amorem autē
erga te ab ineunte puericia tua. cōfirmata iam ętate familiaritatem tum
ſtudio meo tum iudicio tuo cōſtitutam His de cauſis mirabiliter faueo
dignitati tuę quam mihi tecum ſtatuo habere communem. Omnia
ſumma conſecutus es virtute duce. comite fortuna. eaq̄ʒ es adeptus ado
leſcens multis inuidentibus quos ingenio induſtriaq̄ʒ fregiſti. Nunc
me amātiſſimum tui nemini cōcedentem qui tibi vetuſtate neceſſitudis
potior poſſit eſſe. ſi audies. omnem tibi reliquę vitę dignitatem ex opti
mo reipu. ſtatu acquires. Scis profecto (nihil em̄ te fugē potuit) fuiſſe
quoddam tempꝰ cum homīes exiſtimarēt te nimis ſeruire temporibus
Qd̓ ego quoq̄ʒ exiſtimarem ſi ea q̄ patiebaris etiam ꝓbare te arbitrarer
Sed cum intelligerem q̇d ſentires. arbitrabar te videre q̇d poſſes Nūc
alia ratio eſt oīm reꝝ. Tuū iudicium eſt. idq̄ʒ liberū. Conſul es deſigna-
tus optima ętate. ſumma eloquētia. maxima orbitate reip. virorū taliū
Incumbe ꝑ deos imortales in eam curam ⁊ cogitationem q̄ tibi ſummā
dignitatem ⁊ gloriam afferat. Unus eſt autem hoc p̄ſertim tp̄e. per tot
annos republica deiecta. reip. bene gerēde curſus ad gloriam. Hęc amo-
re magis impulſus ſcribēda ad te putaui. q̄ʒ ꝙ arbitrabar te monitis et
pręceptis egere. Sciebam em̄ ex eiſdem te hęc haurire fontibꝰ ex quibꝰ
ipſe hauſeram. Quare modum faciam. Nūc tm̄ ſignificādum putaui.
vt potiꝰ amorem tibi oſtēderem meum. q̄ʒ oſtētarem prudentiam. Inte-
rea q̄ ad dignitatē tuā ꝑtinē arbitrabor ſtudioſe diligēterq̄ʒ curabo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

C. Plancus. M. Ciceroni

GRatiſſime mihi lr̄e tue fuerunt quas ex furnij ſermõe te ſcripſiſſe
aīaduerti. Ego autem p̄teriti tp̄is excuſatiõem affero. q̄ te ꝓfectū
audieram. nec multo ante rediJſſe ſciui q̄z ex ep̄l'a tua cognoui. Nullum
eñi in te officium ne minimū quidem. ſiue maxima culpa videoꝛ poſſe p̄-
terire. In quo tuendo cauſas habeo plurimas. vel paterne neceſſitudis
vel meę a puericia obſeruãtię. vel tui erga me mutui amoris. Quare mi
Cicero q̄d mea tuaq̄z patit̄ ętas. ꝑſuade tibi te vnum eſſe in quo ego colē-
do patriam mihi cõſtituerim ſanctitatem. Omnia igit̄ tua cõſilia mihi
nõ magis prudẽtię plena (quę ſumma eſt) vident̄. q̄z fidelitatis. quã ego
ex mea cõſciẽtia metioꝛ. Quare aut ſi aliter ſentirē. certe admonitio tua
me reprimere. aut ſi dubitarem. hortatio impellere poſſ̄z vt id ſequerer.
q̄d tu optimū putares. Nūc vero q̄d eſt q̄d me in aliam ꝑtem trahē poſ-
ſit? Quęcūq̄z in me bona ſunt aut fortunę bn̄ficio tributa aut meo labore
parta. etſi a te ꝓpter amorem carius ſunt eſtimata. tamē vel inimiciſſi-
mi iudicio tãta ſunt. vt p̄ter bonam famā nihil deſiderare videant̄. Qua-
re hoc vnum tibi ꝑſuade. quãtum virib⁹ eniti. cõſilio ꝓuidere. auctorita-
te monere potuero. hoc omne reip. ſemꝑ futurū. Nõ eſt ignot⁹ mihi ſen-
ſus tu⁹. neq̄z ſi facultas optabilis mihi quidem tui p̄ñtis eſſet. vnq̄z a tu-
is cõſilijs diſcreparē. Nec nūc cõmittam vt vllum meum factum rep-
hẽdere iure poſſis. Sum in expectatiõe omnium rerum. q̄d in gallia ci-
teriore q̄d in vrbe gerat̄. menſe ianuario vt ſciam. Interim maximã hic
ſollicitudinem curamq̄z ſuſtineo. ne iter aliena vitia hę gẽtes noſtra ma-
la ſuam putẽt occaſionem. Q̄d ſi ꝓuide vt ipſe mereoꝛ mihi ſucceſſerit.
certe ⁊ tibi cui maxime cupio ⁊ omnib⁹ viris bonis ſatiſfaciam. Fac vale-
as meq̄z mutuo diligas.

M. T. Planco. S. p.

BInas a te accepi lrãs eodem exemplo. q̄d ipſum argumẽto mihi
fuit diligẽtię tuę. Intellexi eñi te laborare vt ad me tuę expecta-
tiſſime lr̄e ꝑferrent̄. Ex quib⁹ cepi fructum duplicem. mihiq̄z in cõpara-
tione difficilem ad iudicãdum. amorem ne erga me tuū. an animum in
rempu. pluris exiſtimãdum putarem. Eſt oĩno patrie charitas meo q̄-
dem iudicio maxima. ſed amoꝛ volũtatiſq̄z ↄiunctio plus certe hab̄z ſua-
uitatis. Itaq̄z cõmemoratio tua paternę neceſſitudis beniuolẽtięq̄z ei⁹
quam erga me a pueritia cõtuliſſẽs. ceterarūq̄z rerum quę ad eam ſentē-
tiam ꝑtinebãt. incredibilem mihi leticiam attulerūt. Rurſus declara-
tio animi tui quem haberes de rep. quẽq̄z habitur⁹ eſſes. mihi erat iucū-
diſſima. Eoq̄z maioꝛ erat hęc leticia. q̄ ad ſuperioꝛa accedebat. Itaq̄z te
nõ hortoꝛ ſolum mi Plance. ſed plane etiam oꝛo q̄d feci ijs lr̄is quibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

tu humaniſſime reſpōdiſti. vt tota mente omniqꝫ animi impetu in rēp.
incumbas. Nihil eſt qđ tibi maioris fructꝰ glorieqꝫ eſſe poſſit. nec quic
ꝗꝫ ex omnibꝰ rebus humanis eſt preclarius aut preſtātius. ꝗꝫ de rep. be-
ne mereri. Adhuc (patiť em̄ tua ſumma humanitas ⁊ ſapiētia me quod
ſentiam libere dicē) fortuna ſuffragāte videris res maximas cōſecutus.
Qđ quanꝗꝫ ſine ꝟtute nō potuiſſes. tamē ex maxima ꝑte ea q̄ es adeptꝰ
fortune temporibuſqꝫ tribuūtur. His autem temporibꝰ difficillimis.
reip. quicq̄d ſubueneris. id erit totum ⁊ ꝓprium tuū. Incredibile ē om
nium ciuium (latronibꝰ exceptis) odium in Antonium. Magna ſpes
in te ⁊ in tuo exercitu magna expectatio. Cuiꝰ ꝑ deos gratie glorieqꝫ ca-
ue tempꝰ amittas. Sic moneo vt filium. ſic faueo vt mihi. ſic hortor vt
proprium ⁊ amiciſſimum. Uale.

C. Plancus Ciceroni. S. p. d.

Plura tibi de meis cōſilijs ſcriberem. rationēqꝫ oim̄ rerum redde-
rem ꝟboſius. quo magis iudicares omnia me reip. preſtitiſſe q̄ et
tua exhortatiōe excepi. ⁊ mea affirmatiōe tibi recepi. Nō minꝰ em̄ a te
probari ꝗꝫ diligi ſemꝑ volui. nec te magis in culpa defenſorem mihi pa-
raui. ꝗꝫ predicatorem meritoꝝ meoꝝ eſſe volui. Sꝫ breuiorem me due
res faciūt. vnaqꝫ publicis lrīs omnia ſum ꝓſecutꝰ. Alterū ꝙ. M. variſi
dium equitem romanū. familiarē meum. ipm̄ ad te trāſire iuſſi. ex quo
omnia cognoſcē poſſes. Nō mediuſfidiꝰ mediocri dolore afficiebat cum
alij occupare poſſeſſionē laudis mee viderenť. Sed vſqꝫ mihi temꝑaui
dum ꝓducerē eo rem vt dignum aliq̄d cōſulatu meo ⁊ vr̄a expectatiōe ef
ficerem. Qđ ſpero (ſi me fortuna nō fefellerit) me ꝯſecutuꝝ. vt maximo
preſidio reip. nos fuiſſe. ⁊ nūc ſentiant homīes. ⁊ in poſterum memoria
teneāt. A te peto vt dignitati mee ſuffrageris. ⁊ quaꝝ rerum ſpe ad lau
dem me vocaſti. haꝝ fructu in reliquū facias alacriorē. Non minꝰ poſſe
te ꝗꝫ velle exploratū mihi eſt. Fac vt valeas meqꝫ mutuo diligas.

C. M. T. Planco.

Etſi ſatis ex furnio nr̄o cognoueram q̄ tua volūtas quod conſilium
de rep. eſſet. tamē tuis lectis lrīs liquidius de toto ſenſu tuo iudica
ui. Quamobrem quanꝗꝫ in vno ꝑlio omnis fortuna reip. diſceptat qđ
quidē cum hec legēs iam decretum arbitrabar fore. tamē ipſa fama q̄ de
tua volūtate ꝑcrebuit magnam es laudem cōſecutꝰ. Itaqꝫ ſi cōſulem ro-
me habuiſſemꝰ declaratum eēt a ſenatu cum tuis magnis honoribus ꝗꝫ
gratꝰ eſſet conatꝰ ⁊ apparatus tuus. Cuiꝰ rei nō modo non p̄terijt tem-
pus. ſed ne matuꝝ quidem etiam nūc meo quidem iudicio fuit. Is em̄ de
niqꝫ honos mihi videri ſolet qui nō ꝓpter ſpem futuri bn̄ficij. ſed ꝓpter
magna merita claris viris afferť ⁊ datur. Quare ſit modo aliq̄ reſpu. in

qua honos elucē poſſit. oībus mihi crede ampliſſimis honoribꝰ abnūda
bis. Is autē qui vere appellari pt̄ honos. nō inuitamētum ad tempꝰ. ſꝫ
ꝑpetue ꝟtutis ē premiū. Quāobrē mi plance incūbe toto pectore ad lau
dem. ſubueni pr̄ie. opitulare collegę. oīm gentiū cōſenſum ⁊ incredibilē
cōſpirationē adiuua. Me tuoꝝ cōſilioꝝ adiutorem. dignitatis fautorē
oībꝰ in rebꝰ tibi amiciſſimū fideliſſimūqꝫ cognoſces. Ad eas eñ cauſas
quibꝰ int̄ nos amore ſumꝰ. officijs vetuſtate cōiuncti patrie charitas ac
ceſſit. eaqꝫ efficit vt tuā vitā anteferā mee.

L. Plancus Ciceroni.

Immortales ago grās tibi. agāqꝫ dum viuā. nam relatuꝝ me af-
firmare nō poſſum. Satis eñ tuis officijs nō videor mihi rn̄dere
poſſe. niſi forte vt tu grauiſſime diſertiſſimeqꝫ ſcripſiſti. ita cenſurꝰ es vt
me referre grām putes cū memoria tenebo. Si de filij tui dignitate eſſet
actū. amabiliꝰ certe nihil facē potuiſſes. Prime tue ſentētie infinitis cū
muneribꝰ. poſteriores ad tēpꝰ arbitriūqꝫ amicoꝝ meoꝝ ꝯpoſite. oratio
aſſidua. ⁊ ꝑpetua de me: iurgia cū obtrectatoribꝰ ꝓpt̄ me notiſſima mihi
ſunt. Quare nō mediocris adhibēda mihi cura ē. vt reip. me ciuem di-
gnū tuis laudibꝰ preſtem. in amicicia tua memorē atqꝫ gratū. Qđ reli
quū eſt. tuū munꝰ tuere. ⁊ me (ſi quē eſſe voluiſti eū exitum rebꝰ cogno-
ſces) defende ac ſuſcipe ⁊c̄.

M. Tul. Planco

Quanqꝫ graꝝ actionē a te nō deſiderabā quū te re ipſa atqꝫ aīo ſci-
rem eſſe gratiſſimū. tñ (fatendum eſt eñ) fuit mihi ꝑiucūda. Sic
eñ vidi q̄ſi ea q̄ oculis cernūtur. me a te amari. Dices qđ antea: Semꝑ
quidem. ſꝫ nunqꝫ illuſtriꝰ Lr̄e tue mirabilr̄ grate ſunt ſenatui. quū rebꝰ
ſuis q̄ erāt grauiſſime ⁊ maxīe fortiſſimi animi ſummiqꝫ cōſilij. tum etiā
grauitate ſentētiaꝝ atqꝫ ꝟboꝝ. Sed mi Plance incūbe vt belli extrema
perficias In h̄ erit ſumma ⁊ grā ⁊ gloria. Cupio oīa reip. cauſa. ſꝫ meher
cule in ea ꝯſeruāda iam defatigatꝰ. nō multo plꝰ faueo patrie q̄ꝫ tue glīe
Cuiꝰ maximā facultatē tibi dij īmortales vt ſpero dedere. quā cōplectere
obſecro. Qui eñ Antoniū opp̄ſſerit. is hoc teterrimū bellū periculoſiſ-
ſimūqꝫ cōfecerit.

M. T. Decio bruto cōſ. deſig.

Lupꝰ nr̄ cum romā ſexto die mutina veniſſꝫ. poſtridie me mane
ꝯuenit tuaqꝫ mihi mādata diligētiſſime expoſuit ⁊ lrās reddidit
Qđ mihi tuā dignitatē ꝯmēdas. eodem tp̄e exiſtimo te mihi meā digni
tatē ꝯmēdare quā mehercule nō habeo tua chariorē Quare mihi ḡtiſſi
mū facies ſi exploratū habebis. tuis laudibꝰ nullo loco nec ꝯſiliū nec ſtu
diū meum defuturꝝ. Cū tribuni plebis edixiſſent ſenatꝰ adeſſet ad. xiiij. ca
len. ianuarias. haberētqꝫ in aīo. de p̄ſidio cōſulū deſignatoꝝ referre. quā
q̄ꝫ ſtatuerā in ſenatū ante calē. ian. non venire. tñ quū eo ipſo die edictū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

tuũ ꝓpoſitũ ee̅t. nefas eſſe duxi aut ita haberi ſenatũ vt de tuis diuinis i re̅
pu. meritis ſileret. qđ fcm̄ eſſet niſi ego veniſſem. aut etiã ſi qđ honorifice de
te duceret me nõ adeſſe. Itaqȝ i ſenatũ veni mane. qđ cũ ee̅t aĩaduerſum
frequẽtiſſimi ſenatores cõuenerũt. Que de te i ſenatu egeri. q̃ in cõcione
maxĩa dixeri. alioꝝ te lrĩs malo ɔgſcẽ Illud tibi ꝑſuadeas velim. me oĩa
q̃ ad tuã dignitatẽ augendã ꝑtinebũt. q̃ tñ eſt ꝑ ſe ampliſſĩã. ſũmo ſp̄ ſtu
dio ſuſceptuꝝ ⁊ defenſuꝝ. Qđ quanq̄ȝ intelligo me cũ multis ee̅ facturꝝ.
tñ appetã hui⁹ rei principatũ.

D. Brut⁹ Impator et Cõſul deſigt⁹. M. Tullio.

EOdẽ exẽplo lr̃e a te mihi reddite ſunt q̃ pueri mei attulerũt. Tan
tũ. me tibi debẽ exiſtimo. qȝtũ ꝑſoluẽ difficile ẽ. Scripſi tibi q̃ hic
gererent. In itinẽ eſt antoni⁹. ad lepidũ ꝓficiſcit. Ne de plãco q̇dẽ ſpem
adhuc abiecit. vt ex libellis ſuis aĩaduerti q̃ in me iciderũt. In qb⁹ quos
ad aſinium. q̃s ad lepidũ. q̃s ad plancũ mittẽt ſcribit. Ego tñ nõ habui
ambiguũ. ⁊ ſtatim ad plancũ miſi. ⁊ biduo ab allobrogib⁹ ⁊ toti⁹ gallie le
gatos expecto. q̃s cõfirmatos domũ remittã. Tu q̃ iſtic op⁹ erũt admini
ſtrari. ꝓſpicies vt ex tua volũtate reiqȝ publice cõmodo fiãt. Maliuolẽ
tie hoĩm ĩ me ſi poteris occurres. ſi nõ potueris h̊ ɔſolabẽ ꝙ me de ſtatu
meo nullis cõtumelijs deterrere pn̄t.

M. T. D. Bruto

ETſi mihi tue lr̃e iocũdiſſĩe ſunt. tñ iocũdi⁹ fuit ꝙ i ſumma occu-
patiõe tua plãco college mãdaſti vt te mihi ꝑ lr̃as excuſaret. qđ
fecit ille diligẽter. Mihi ãt nihil amabili⁹ officio tuo ⁊ diligẽtia. Cõiũ
ctio tua cũ collega tuo cõcordiaqȝ vr̃a q̃ lr̃is oĩb⁹ declarata ẽ ſenatui po
puloqȝ romano ĝtiſſima accidit. Qđ ſupeſt ꝑge mi brute. ⁊ iã non cum
alijs ſȝ tecũ ipſe certa Plura ſcribẽ nõ debeo pſertim ad te q̃ magr̃o breui-
tatis vti cogito Lr̃as tuas vehemẽter expecto. ⁊ quidẽ tales quales ma
xime opto.

M. T. D. Bruto

PErmagni inteſt q̃ tibi tꝑe hec ep̄la tradita ſit. vtꝝ cũ ſollicitudĩs
aliq̇d habẽs. an cũ ab oĩ moleſtia vacu⁹ ee̅s. Itaqȝ ei p̄cepi quẽ ad
te miſi vt tẽp⁹ obſeruaret ep̄le tibi reddẽde Nã queãdmodũ corã qui ad
nos intẽp eſtiue adeũt ſepe moleſti ſunt. ſic ep̄le offendũt nõ loco reddite
Si ãt nihil vt ſpero te ꝑturbat nihil ĩpedit. ⁊ ille cui mãdaui ſatis ſci-
te ⁊ cõmode tẽp⁹ ad te cepit adeũdi. cõfido me qđ velim a te facile ĩpetra
tuꝝ. L. lamia ꝑturã petit. h̊ ego vtor vno oĩm plurimũ Mag̃ vetuſtas
mag̃ ɔſuetudo intcedit. qđqȝ plurimũ valet. nihil mihi ei⁹ familiarita
te iocũdi⁹ Magno p̄terea bñficio ei⁹ magnoqȝ merito ſum obligat⁹ Nã
clodianis tꝑib⁹ cum equeſtris ordĩs priceps ee̅t. proqȝ mea ſalute acer-
rie ꝓpugñret. a Gabinio cõſule relegat⁹ eſt. qđ ante id temp⁹ ciui roma
no rome cõtigit nemi. Hoc cum popul⁹ roman⁹ meminit. meipſum non

memiſſe turpiſſimū foret. Quapropt̄ perſuade tibi mi brute me petere
preturam. Quanqʒ em̄ lamia ſummo ſplēdore ſumma gr̄a eſt. vſus ma
gnificētiſſimo munere edilitio. tamē quaſi ea ita non eſſent ego ſuſcepi
totum negotium. Nūc ſi me tāti facis quāti certe facis. qn̄ equitum cē
turias tenes in q̄b⁹ regnas. mitte ad lupum nr̄m vt is nobis eas cēturi
as conficiat. Nō tenebo te plurib⁹. ponā in extremo qd̓ ſentio. Nihil ē
brute cum oia a te expectē. qd̓ mihi gratius facē poſſis.

M. Tullius. De Bruto.

Lamia vno oim̄ familiariſſime vtor. Magna ei⁹ in me nō dico of
ficia ſʒ merita ſunt eaqʒ po. ro. notiſſima. Is magnificētiſſiō munē edi-
litatis pfunct⁹ petit ptură. oēſqʒ itelligūt nec dignitatē ei deceſſe nec gra
tiā. Sʒ is ambit⁹ extare videt̄ vt ego oia ptimeſcā. totamqʒ petitionē la
mie mihi ſuſtinēdam putem. In ea re quā tum me poſſis adiuuare faci-
le pſpicio. nec vo quātum mea cā velis dubito Velim igit̄ mi brute tibi
pſuadeas. nihil me maiore a te ſtudio petē. nihil te mihi grati⁹ facē poſſe
qʒ ſi omnib⁹ tuis opib⁹ omni ſtudio lamiam in petitiōe iuueris. Qd̓ vt
facias vehemēter rogo. Vale.

M. T. D. Bruto

Expectanti mihi tuas quotidie lr̄as lup⁹ noſter ſubito denūciauit
vt ad te ſcriberem ſiquid vellem. Ego autem cum quod ſcriberem
nō haberem (acta em̄ ad te mitti ſciebam. inanem vo ſermōem lr̄aꝝ tibi
iniucūdum eē audiebam) breuitatem ſecut⁹ ſum te magiſtro. Scito igi
tur in te ⁊ in collega ſpem omnem eē. De bruto autem nihil adhuc certi
quem ego quemadmodū precipis. priuatis lr̄is ad bellum cōmune vo-
care nō deſino. Qui vtinam iam adeſſet. Inteſtinū vrbis malum qd̓ eſt
non mediocre. minus timeremus. Sed quid ago? Non imitor laconiſ
mon tuum. Altera iam pagella procedit Vince et vale. xiiij. calendas
quintiles.

M. T. Caſſio

Qui ſtatus rerum fuerit tum cum has litteras dedi ſcire poteris ex
tidio ſtrabone viro bone ⁊ optime de repu. ſeutētie. Nam quid di-
cam cupidiſſimo tui? Qui domo ⁊ fortunis relictis ad te potiſſimū pro
fectus eſt. Itaqʒ eum tibi ne cōmendo quidem Aduentus ipſius ad te ſa
tis eū cōmendauit. Tu velim ſic exiſtimes tibiqʒ perſuadeas. omne per-
fugium bonorum in te ⁊ in bruto eſſe poſitum. ſi (quod nolim) aduerſi
quid euenerit. Res cum hec ſcribebam erat in extremum deducta diſcri
men. Brutus em̄ mutine vix iam ſuſtinebat. Qui ſi conſeruatus erit. vi
cimus. Sin (quod dij omen auertant) oppreſſus ibi erit. omnis homi
num curſus eſt ad vos. Proinde fac animū tantum habeas tantūqʒ ap-
paratum. quātum opus eſt ad vniuerſam remp. recuperādam.

M. Tullius. Caſſio. S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

BReuitas tuaꝝ lr̄aꝝ me q̄ꝫ breuiorē in ſcribēdo facit. ⁊ vt vere di-
cā. nō ſatis occurrit q̄d ſcribā. Nr̄as em̄ res in actis pferri ad te
certe ſcio. tuas āt igram⁹ Tanq̄ꝫ em̄ clauſa ſit aſia. ſic nihil pfert ad nos
pret̉ rumores de oppſſo dolobella. ſatis illos q̄dē ꝯſtātes. ſed adhuc ſine
auctore Nos cōfectū bellum cū putarem⁹. repēte a lepido tuo ī ſummā
ſollicitudinē adducti ſum⁹ Itaqꝫ tibi pſuade maximā reip. ſpem ī te ⁊ in
tuis copijs eſſe. firmos oīno exercit⁹ habem⁹. ſed tn̄ vt oīa vt ſpero pro-
ſpere ꝓcedāt. multū int̉eſt te venire. Exigua eſt em̄ ſpes reipu. nā nullā
nō libet dicē. Sꝫ quecūqꝫ ē ea deſpōdet anno cōſulat⁹ tui.

C. Trebonius. M. Ciceroni. S.

SI vales bn̄ eſt. ego q̄dē valeo. Athenas veni ad. ix. cal'. iunias at-
qꝫ ibi (qd̄ maxie optabā) vidi filiū tuū deditū optīs ſtudijs. ſūma-
qꝫ modeſtie fama. Qua ex re quantā voluptatē ceperim ſcire potes etiā
me tacēte. Nō em̄ neſcis quāti te faciā. ⁊ q̄ꝫ ꝓ nr̄o veterrimo veriſſimo
qꝫ amore. oīb⁹ tuis etiā minimis cōmodis. nō mō tāto bono gaudeā Noli
putare mi Cicero me h̄ aurib⁹ tuis dare. Nihil adoleſcēte tuo atqꝫ adeo
nr̄o (nihil em̄ mihi a te p̄t eſſe ſeiunctū) aut amabili⁹ oīb⁹ ijs q̄ athenis
ſunt. aut ſtudioſius eaꝝ artium q̄s tu maxie amas. h̄ eſt optimaꝝ Itaqꝫ
tibi (qd̄ vere facē poſſum) libēter q̄ꝫ ḡtulor. Nec min⁹ etiā nob. ꝙ eum
quē ncc̄e erat diligē qualiſcūqꝫ eēt. talē habem⁹ vt libēter q̄ꝫ diligam⁹.
Qui cū mihi in ſmōe inieciſſet. ſe velle aſiā viſere. nō mō inuitat⁹ ſꝫ etiā
rogat⁹ eſt a me. vt id potiſſimū nobis obtinētib⁹ ꝓuinciā facēt. Cui nos
et charitate ⁊ amore tuū officiū preſtaturos nō debes dubitare Illud q̄ꝫ
erit nob cure. vt Cratippus vna cū eo ſit. ne putes ī aſia feriatū illum ab
ijs ſtudijs in q̄ tua cohortatiōe incitat̉ futuꝝ. Nā illū paratū vt video ⁊
ingreſſum pleno ḡdu. cohortari nō int̉mittem⁹. q̄ in dies lōgius diſcen
do exercēdoqꝫ ſe ꝓcedat. Vos q̄d egeritis ī repu. cū has lr̄as neſciebam
Audiebā q̄dā turbulēta. q̄ ſcꝫ cupio eē falſa. vt aliqn̄ otioſa libertate fru
amur. qd̄ vel mīme mihi adhuc cōtigit Uale. ⁊ matrem meoſqꝫ oēs cō
mēdatos habe.

E. M. T. Cornificio.

GRata mihi ē vehement̉ meōria nr̄i tua quā ſignificaſti lrīs Quā
vt cōſerues. nō ꝙ de tua ꝯſtātia dubitē. ſed qꝛ mos ē ita rogādi ro-
go. Ex ſyria nobis tu multuoſiora q̄dā nūciata. q̄ qꝛ tibi ſunt ꝓpora q̄ꝫ
nob. tua me cā magis mouēt mea Rome ſummū otiū eſt. ſꝫ ita vt mal'ſa
lubre aliqd̄ ⁊ honeſtū negotium. qd̄ ſpero fore qꝛ video id cure eē ceſari.
Me ſcito dum tu abſis q̄ſi occaſionē quandā nactū ſcribē audaci⁹. Et
cetera q̄dē fortaſſe q̄ etiā tu cōcedēs. ſed p̄rie ſcripſi de optīo genē dicēdi
In q̄ ſepe ſuſpicat⁹ ſum te a iudicio nr̄o ſic ſcꝫ vt doctū hoiem ab īdocto
paulū diſſidē. Huic tu libro maxie velim ex aīo. ſin min⁹. grē cā ſuffragē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Dicā tuis vt eū ſi velint deſcribāt ad teq; mittāt. Puto em̄ etſi rē minꝰ
ꝓbab. tn̄ in iſta ſolitudīe qnicq̄d a me ꝑfectū ſit. iucūdum tibi fore. Qd̄
mihi exiſtimationē tuā dignitatēq; ꝯmēdas. facis tu q̇dē omniū more.
Sz velim ſic exiſtimes. mecū amori quē īnt̄ nos mutuū eſſe ītelligo plu
rimū tribuā. tum de ſummo īgenio ⁊ de optīs tuis ſtudijs ac de ſpe āpliſ
ſime dignitatis ita iudicare. vt nemīnē tibi anteponā. cōparē paucos.

M. T. Cornificio

LIbētiſſime legi tuas lr̄ās. in q̇bꝰ iucūdiſſimū mihi fuit ꝙ cognoui
meas tibi redditas eſſe. Nō em̄ dubitabā quin eas libēter lecturꝰ
eſſes. verebar vt redderent̄. Bellū qd̄ eſt ī ſyria ſyriāq; ꝓuinciā tibi tribu
tā eſſe a ceſare ex tuis lr̄is ꝯgnoui. Eandē tibi volo bn̄ ⁊ felicit̄ euenire. qd̄
ita fore ꝯfido. fretꝰ ⁊ induſtria ⁊ prudētia tua. Sz de parthici belli ſuſpi
tiōe qd̄ ſcribis. ſane me cōmouit. Quantū copiaꝝ habēs. cū ipſe cōiectu
ra cōſeq̇ poterā. tum ex tuis lr̄is ꝯgnoui Itaq; opto ne ſe illa gēs moueat
hoc tp̄e. dum ad te legiōes ee ꝑducant̄ q̄s audio duci. Qd̄ ſi pares copi
as ad cōfligendū nō hēbis. nō te fugiet vti cōſilio. M. bibuli. q̇ ſe oppi
do munitiſſimo ⁊ copioſiſſimo tādiu tenuit. q̄zdiu in ꝓuīcia parthi fue
rūt. Sz h̄ meliꝰ ex re ⁊ ex tp̄e ꝯſtitues. Mihi q̇dē vſq; cure erit q̇d agas
dum q̇d egeris ſciero. Lr̄as nunq̄z a te habui cui darē quin dederī. A te
vt idem facias peto. ī primiſq; vt ita ad tuos ſcribas vt me tuū ſciāt eſſe.

M. T. Cornificio.

CAius Anitiꝰ familiaris meꝰ vir oībꝰ rebꝰ ornatꝰ. negotioꝝ ſuoꝝ
cā legatꝰ eſt ī aphricā legatiōe libera. Cū velim rebꝰ oībꝰ adiuues
operamq; des vt q̄z cōmodiſſime ſua negotia cōficiat. In ꝑmiſq; (qd̄ ei
chariſſimū eſt) dignitatē eiꝰ tibi ꝯmēdo. Idq; a te peto qd̄ ipſe in ꝓuin
cia facē ſum ſolitꝰ nō rogatꝰ. vt oībꝰ ſenatoribꝰ lictores darē. qd̄ idem ac
ceperā ⁊ ꝯ̄ſuerā a ſummis viris factitatū. Hoc igit̄ mi cornifici facies.
ceteriſq; rebꝰ oībꝰ ei dignitati reiq; ſi me amas cōſules. Id erit mihi ḡ
tiſſimū. Da operā vt valeas.

M. T. Cornificio.

NOs hic cū hoīe gladiatore oīm nequiſſimo. collega nr̄o antonio
bellū gerimꝰ. ſz nō pari ꝯditiōe ꝯtra arma v̄bis At etiā de te cō
cionat̄. nec īpune. nā ſentiet q̄s laceſſierit. Ego āt acta ad te oīa arbitror
ꝑſcribi ab alijs. A me futura debes ꝯgnoſcere q̄ꝝ quidē nō eſt difficil' cōie
ctura. Oppſſa oīa ſunt nec hn̄t ducē boni. nr̄iq; tyrānoctoni lōge gentiū
abſunt. Panſa ⁊ ſentit bn̄ ⁊ loquit̄ fortit̄. Hirtius nr̄ tardius cōualeſcit
Quid futuꝝ ſit plane neſcio Spes tn̄ eſt vna. aliq̄n po. romanū maio
rū ſil'em fore Ego certe reip. nō deero. ⁊ quicq̄d acciderit a q̄ mea culpa ab
ſit. aīo forti ferā Profecto q̄ad potero tuā famā ⁊ digitatē tuebor. Quā
obrē te amoris nr̄i cā rogo. reip. cā hortor. vt ne cui quicq̄z iuris ī tua ꝑ

uicia eē patiare. atq; vt oīa referas ad dignitatē qua nihil pt eſſe pſtātiꝰ
Uere tecū agā vt neceſſitudo tua poſtulat. In ſempronio ſi meis lr̄is ob
tēperaſſes. maximā ab oībꝰ laudē adeptꝰ eſſes. Sȝ illud ⁊ pteriȷt ⁊ leuiꝰ
eſt. hec magna res ē. Plura ſcripſiſſem niſi tui feſtinarēt. Itaq; cherip-
po nr̄o me velim excuſes. E M. T. Cornificio.

EGo nullū locū ꝑtermitto (nec enī debeo) nō mō laudādi tui. ſȝ ne
laudādi q̄dē. Sȝ mea ſtudia erga te ⁊ officia malo tibi ex tuoꝝ lr̄is
q̄ȝ ex meis eē nota. Te tn̄ hortor vt oī cura ī rēp. incūbas. h̄ eſt aī. h̄ eſt ī
geniȷ tui. h̄ eiꝰ ſpei quā hr̄e debes āplificāde tue dignitatis. Sȝ hac de re
alias ad te pluribꝰ cū enī hec ſcribebā. in expectatiōe erāt oīa. Nōdū le-
gati redierāt q̄s ſenatꝰ nō ad pacē deꝑcandā ſȝ ad bellū denūciandū miſe
ſerat niſi legatoꝝ nūcio paruiſſȝ antoniꝰ. Ego tn̄ vt ꝓmū occaſio data ē.
meo priſtino more remp. defendēdi. me ꝓncipē ſenatui po. q; ro. ꝓfeſſus
ſum. neq; poſtea q̄ȝ ſuſcepi cām libertatis mīmū tēpꝰ omiſi tuende ſalutis
libertatiſq; ↄīs. Sȝ hec q̄ȝ te ex aliȷs malo ↄg̃ſcē. Titū pinariū familia
riſſimū meū tāto tibi ſtudio ↄmēdo vt maiore nō poſſim. Cui tum ꝓpt
oēs ꝟtutes. tum etiā ꝓpt ſtudia cōia ſum amiciſſimꝰ. Is ꝓcurat rōnes
negotiaq; dionyſiȷ nr̄i quē tu multū amas. ⁊ ego oīm plurimū. Ea tibi
ego nō debeo cōmendare. ſed ↄmēdo tamē. Facias igit̄ vt ex pinariȷ gra-
tiſſimi hoīs litteris. tuū ⁊ erga illum ⁊ erga dionyſium ſtudium per-
ſpiciamꝰ liberalius. E M. T. Memmio

CAio Auiano q̄ habitat ī tuo ſacrario. ⁊ ipō multū vtor. ⁊ patro-
no eiꝰ. M. Emilio familiariſſīe. Peto igit̄ a te maiorē in modū
q̄d ſine tua moleſtia fiat vt ei de habitatiōe accōmodes. Nā ꝓpt opa īſti
tuta multa multoꝝ ſubitū eſt ei remigrē calēdis quītilibꝰ. Impedior ve
recūdia ne te pluribꝰ ꝟbis rogē. Neq; tn̄ dubito q̄n ſi tua nihil aut non
multū interſit. eo ſis aīo quo ego eēm ſi quid tu me rogares. Mihi certe
gratiſſimū feceris. E M. T. Memmio.

HUlū fuſium vnū ex meis intimis. obſeruātiſſimū ſtudioſiſſimū-
q; nr̄i. eruditū hoīem ⁊ ſumma hūanitate tuaq; amicicia digniſ
ſimū. velim ita tractes vt mihi corā recepiſti. Tam mihi gratū id erit q̄ȝ
q̄d gratiſſimū. Ipm̄ pterea ſummo officio ⁊ ſumma obſeruātia tibi in ꝑ
petuū deiunxeris. E M. T. Q. Ualerio propretori

CUm municipibꝰ volaterranis ſūma mihi neceſſitudo ē. Magno
enī meo bn̄fi.° affecti cumulatiſſime mihi grām retulerūt. Nā nec
hōribꝰ meis nec laboribꝰ vnq̄ȝ defuerūt. Cū q̄bꝰ ſi mihi nulla cā int̄cedēt
tn̄ ꝗ te vehemēter diligo. q̄q; mea te plurimi fieri ſentio. ⁊ monerē te ⁊
hortarer vt eoꝝ fortunis ↄſulēs. ꝓſerti cū ꝓpe ꝑcipuā cām hr̄ent ad ius
obtinēdū. Primū ꝗ ſyllani tꝑis acerbitatē deoꝝ īmortaliū benignitate

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

ſubťfugē. Dixe ꝙ ſūˀ ſtuˀ porro a me ī ꝯſulatu meo defēſi ſūt. cū tribuni
pleƀ legē iniqſſimā de eoꝝ agris ꝓmulgaſſent. facile ſenatui po. qȝ ro. ꝑ
ſuaſi vt eos ciues qbꝰ fortūa pepciſſȝ ſaluos eſſe vellēt Hāc actionē meā
C. Ceſar pͦˀ ſuo ꝯſulatu lege ī agraria cō ꝓbauit. agꝝqȝ volaťranū ꝛ op
pidū oī piclo ī ꝑpetuū libeauit. vt mihi dubiū nō ſit qn is q̄ nouas neci
tudies adiūgat. vetēa ſua bñficia ꝯſuari velit. Quāobrē eſt tue prudē
tie aut ſeq̄ eiꝰ autoritatē cꝰ ſectā atqȝ ipiū. ſūma cū tua digtate ſecutꝰ es.
aut certe illi itegrā oēm cām reſuaē Illd ꝟo dubitaē nō debes qn tā gue
tā firmū tā honeſtū muīcipiū tibi tuo ſūmo bñfiˀ ī ꝑpetuū obligari veľ.
Sȝ hec q̄ ſcpta ſunt ſup̄ eo ſpectāt vt te hortoꝛ et ſuadeā. reliq̄ ſunt q̄ ꝑti
nēt ad rogādū. vt nō ſolū tua cā tibi ꝯſiliū me dare putes. ſȝ qd mihi opꝰ
ſit me a te petē ꝛ rogare. Gratiſſimū igiť mihi fecerȝ ſi volaťranos oibꝰ
rebꝰ iteg̃s icolumeſqȝ eē volueriȝ Eoꝝ ego domicilia ſedes rē fortūas q̄ a
dijs imortalibꝰ ꝛ a pſtātiſſimis i nr̄a rep. ciuibꝰ ſūˀ ſenatꝰ po. qȝ romani
ſtudio ꝯſuate ſūt. tue fidei iuſticie boitatiqȝ ꝯmēdo. Si ꝑ meis pſtinis
opibꝰ facultatē mihi res hͦ tpe daret vt ita defēdē poſſē volaťranos quē
admodū ꝯſueui tueri meos. nullū officiū. nullū deniqȝ certamē i q̄ illˀ ꝑ
deſſe poſſē pťmitterē. Sȝ qn̄ apd te nihilo minꝰ hͦ tpe valē me ꝯfido qȝ
valueri ſp apd oēs. ꝑ nr̄a ſūma neccitudie. pariqȝ inť nos ꝛ mutua beni
uolētia abs te peto vt ita de volaťranis mereare. vt exiſtimēt eū q̄ſi diui
no ꝯſilio iſti negotio ꝓpoſitū eſſe. apud quē vnū nos eoꝝ ꝑpetui defenſo
res plurimū valē poſſemꝰ

M. T. Seruio Sulpitio

M Curius q̄ p̄ris negotiať multis ꝛ magnis de cauſis a me diligiť
Nam ꝛ aicicia puerꝰ mihi cū eo ē. vt ꝓmū in foꝝ veni iſtituta. ꝛ
p̄ris cū aliq̄tiēs antea tū ꝓxie hͦ miſerrio bello domꝰ eiꝰ tota mihi patuit
q̄ ſi opꝰ fuiſſȝ tā eēm vſus qȝ mea. Maximū aūt mihi vinculū cū eo ē q̄ſi
ſanctioris cuiuſdā neceſſitudis. ꝙ ē Attici nr̄i familiariſſimꝰ. eūqȝ vnū
preť ceteros obſuat ꝛ diligit Quē ſi tu iā forte cognouiſti. puto me hoc
qd facio. facē ſeriꝰ. Ea em̄ eſt hūanitate ꝛ obſuātia. vt eū tibi iā ipm ꝑ ſe
ꝯmēdatū putē. Qd tn̄ ſi ita ē. magnopēa te q̄ſo vt ad eā volūtatē ſiquā
in illū ante has meas lr̄ās cōtuliſti. q̄ȝ maximꝰ poſtea cumulꝰ accedat.
Sin autē ꝓpť verecūdiā ſuā minꝰ ſe tibi obtulit aut eū nondū habes ſa
tis cognitū. aut q̄ cā eſt cur maioris ꝯmēdatiōis idigeat. ſic eū tibi ꝯmē
do vt neqȝ maiore ſtudio quenq̄ȝ neqȝ iuſtioribꝰ de cauſis ꝯmēdare poſ
ſim Faciāqȝ id qd debēt facē iȷ q̄ religioſe ꝛ ſine ābitiōe ꝯmēdāt. Spō
debo em̄ tibi ľ potiꝰ ſpōdeo i meqȝ recipio. eos eē. M. Curiȷ mores. eāqȝ
tū ꝓbitatē. tū etiā hūanitatē. vt eū ꝛ aicicia tua ꝛ tā accurata ꝯmēdatōe
(ſi tibi ſit ꝯgnitꝰ) dignū ſis exiſtiaturꝰ Mihi certe ḡtiſſimū fecerȝ ſi itel
lexeris has lr̄ās tantū q̄ȝtū ſcribēs cōſidebā apud te pondꝰ habuiſſe.

M. Tullius. Seruio Sulpitio.

A ſclapone patreſi medico vtor valde familiarit̄. eiꝰ qꝫ tū ꝯſuetudo
mihi iucūda fuit. tū ars etiā quā ſum exptꝰ in valitudīe meoꝝ. In q̄ mihi
tum ipſa ſciā. tū etiā fidelitate beniuolētiaqꝫ ſatiſfecit. Hūc igit̄ tibi cō-
mēdo et a te peto vt des operā vt itelligat diligent̄ me ſcpſiſſe de ſeſe. meā
qꝫ cōmendationē vſui magno ſibi fuiſſe. Erit id mihi vehement̄ gratū.

M. T. Seruio Sulpitio

O Coſſinio aīco ꝛ tribuli meo valde familiarit̄ vtor. Nā int̄ noſmet
ipſos vetꝰ vſus int̄cedit. et Atticꝰ nr̄ maiorē etiā mihi cū Coſſi-
nio ꝯſuetudinē fecit. Itaqꝫ tota coſſinij domꝰ me diligit. ī primiſqꝫ liber
tus eiꝰ lucius archelaus. hō ꝛ p̄ ꝓno ꝛ patroni neccārijs (q̄ in nūero ego
ſum) ꝓbatiſſimꝰ. Hūc tibi ita ꝯmēdo vt ſi meꝰ libertꝰ eſſꝫ. maiore ſtudio
cōmēdare nō poſſem. Quare ꝑgratū mihi feceris ſi eū in amiciciā tuā ac
cepis. atqꝫ eū (qd̄ ſine moleſtia tua fiat) ſi q̄ in re opꝰ ei fuerit. iuueris. Id
et mihi vehemēter gratū erit. ꝛ poſtea tibi iucundū. Hoīem enī ſūma ꝓ
bitate hūanitate obſeruātiaqꝫ ꝯg̃sces.

M. T. Acilio

H Ippiā calatinū hoſpitē ꝛ neccāriū meū tibi ꝯmēdo maiorē in mo
dū. Eiꝰ bona (queādmodū ad me delata res eſt) publice poſſident̄
alieno nomīe cōtra leges calatinoꝝ. Id ſi ita ē. etiā ſine mea ꝯmēdatiōe
ab ęquitate tua res ipſa īpetrare dꝫ vt ei ſubuenias. Quoq̄ mō autē res
ſe hꝫ. peto a te vt hōris mei cā eū expedias. tantūqꝫ ei cōmodes ī hac re et
in ceteris. quantū tua fides dignitaſqꝫ patiet̄. Id mihi vehemēter gra-
tum erit.

M. T. Acilio

L Uciū et Caiū Aurelios lucij filios (q̄bꝰ ꝛ ipſis ꝛ p̄re eoꝝ viro op
tio familiariſſime vtor) ꝯmēdo tibi maiorē in modū. adoleſcētes
oībꝰ optīs artibꝰ ornatos meos pneceſſarios amicicia tua digniſſimos.
Si vlla mea apd̄ te cōmēdatio valuit. quaꝝ ſcio multas valuiſſe. hęc vt
valeat rogo. Nō ſi eos hōrifice liberalit̄qꝫ tractaueꝛ. ꝛ tibi g̃tiſſiōs op
tioſqꝫ adoleſcētes adiūxeris ꝛ mihi g̃tiſſimū feceꝛ.

M. T. Culeolo

P Luceius meꝰ familiariſſimꝰ. hō oīm g̃tiſſimꝰ mirificas tibi apd̄
me grās egit. cū dicēt te oīa cumulatiſſime ꝛ liberaliſſiē ꝓcurato-
ribꝰ ſuis eſſe pollicitū. Cū orō tua tā ei g̃ta fuerit. q̄ꝫ gratā rem ipſam ex-
iſtimes fore. cū vt ſpero q̄ pollicitꝰ es feceris. Dino oñderūt belliōes ſeſe
luceio pōpeij arbitratu ſatiſfacturos. Sꝫ vehemēter opꝰ ē nob̄ ꝛ volū-
tatē ꝛ autoritatē ꝛ īperiū tuū accedē. Nō vt facias te etiā atqꝫ etiā rogo.
Illudqꝫ mihi g̃tiſſimū eſt ꝙ ita ſciūt luceij ꝓcuratoēs. ꝛ ita luceius ipe
ex lrīs tuis q̄s ad eū miſiſti itellexit. hoīs nulliꝰ apud te auctoritatē aut
grām valere plus q̄ꝫ meā. Id vt re experiat̄. iteꝝ et ſepiꝰ te rogo

M. T. Q. Gallo procōſuli cilicie.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

EtSi plurimis reb⁹ ſpero fore vt pſpiciã (qđ tñ iãpridem pſpicio) a me a te amari. tñ nũc ea cã tibi dat in q̃ facile declarare poſſis tuã erga me beniuolẽtiã. L. oppius Marci fili⁹ philomeli negotiat. hõ mihi familiaris. Eũ tibi vnice ꝯmendo. eoq3 magis tũ q̃ ipm diligo. tũ q̃ negotia ꝓcurat egnatij ruffi. q̃ ego vno equite romão familiariſſiẽ vtor et q̃ ꝯſuetudie q̃tidiana. tũ officijs maxis plurimiſq3 mihi ꝯiũct⁹ ẽ Oppiũ igit pñtem vt diligas. Egnatij abſentis rẽ tueare. eque a te peto ac ſi mea negotia eẽnt. Velim meõrie tue cã des lraꝝ aliq̃d. q̃ tibi in ꝓuicia reddant. Sz ita cõſcribas vt tum cum eas leges facile recordari poſſis huius mee cõmendatiõis diligẽtiam. Hoc te vehemẽter etiam atq3 etiam rogo.

M. Tullius. Celio.

CUmpſi h̃ mihi ꝓ tua ĩ me obſuãtia quã penit⁹ pſpexi q̃zdiu brunduſij fuim⁹. vt ad te familiarit. ⁊ q̃ſi ꝓ meo iure ſcriberẽ ſiq̃ res eẽt de q̃ valde laborarẽ. M. Curius q̃ pr̃is negotiat ita mihi familiaris eſt. vt nihil poſſit eẽ ꝯiũcti⁹ Multa illi⁹ in me officia. multa in illũ mea q̃z et qđ maximũ eſt. ſũm⁹ int nos amor ⁊ mutu⁹ Que cũ ita ſint. ſi vllã in amicitia mea ſpẽ habes. ſi ea q̃ in me officia ⁊ ſtudia brunduſij cõtuliſti. vis mihi etiã gratiora efficẽ quãq̃z ſunt g̃tiſſima. ſi me a tuis oĩb⁹ amari vides. h̃ mihi da atq3 largire. vt. M. Curiũ ſartũ ⁊ tectũ vt aiũt ab oĩ q3 incõmodo. detrimẽto. moleſtia ſynceꝝ integrũq3 cõſerues Et ipe ſpõdeo ⁊ oẽs h̃ tibi tui ꝓ me recipiẽt. ex mea amicitia ⁊ ex tuo ĩ me offi. maximũ te fructũ ſummãq3 voluptatẽ eſſe capturꝝ

M. T. Publio

HA Meſſienũ equitẽ romanũ oĩb⁹ reb⁹ ornatũ. meũq3 pfamiliarẽ tibi ꝯmẽdo ea ꝯmẽdatiõe q̃ pt eſſe diligẽtiſſiã Peto a te ⁊ ꝓ nr̃a ⁊ pro paterna amicitia vt eum in tuam fidẽ recipias. eiuſq3 rem famamq3 tueare Virum bonũ tuaq3 amicitia dignũ tibi adiũxeris. mihiq3 gratiſſimũ feceris.

M. T. Seruilio

QUia nõ eſt obſcura tua ĩ me beniuolẽtia. fit vt multi ꝑ me tibi velint ꝯmẽdari. Ego ãt tribuo nõ nunq̃z in vulg⁹. ſz plerũq3 necẽarijs. vt h̃ tpe Nã cum Tito Ampio balbo mihi ſũma failiaritas neceſſitudoq3 ẽ. Ei⁹ libertũ. T. Ampiũ Menandrũ hoĩem frugi ⁊ modeſtũ. ⁊ patrono ⁊ nobis vehemẽter ꝓbatũ tibi ꝯmẽdo maiorẽ in modum. Vehemẽter mihi g̃tũ feceris ſi q̃buſcũq3 reb⁹ ſine tua moleſtia poterĩ. ei ꝯmodarĩ Id vt facias te magñpe etiã atq3 etiã rogo.

M. T. P. Ser.

MUltos tibi cõmendẽ neceẽ eſt qñ oĩb⁹ nota nr̃a neceſſitudo ẽ tuaq3 erga me beniuolẽtia. Sz tñ etſi oĩm cã q̃s ꝯmẽdo velle debeo. tñ cũ oĩb⁹ nõ eadẽ mihi cã eſt. T. Auguſius ⁊ comes me⁹ fuit ĩ illo miſerrimo tpe. ⁊ oĩm itineꝝ nauigationũ laboꝝ piculoꝝ meoꝝ ſoci⁹ Neq3 hoc tpe diſceſſiſſz a me niſi ego ei pmiſiſſem Quare ſic tibi eũ ꝯmẽdo vt vnũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

de meis domeſticis ꝛ maxie neccarijs. Pergratū mihi feceris ſi eū ita tra
ctaris vt is intelligat hanc meam cōmēdationē ſibi magno vſui atqꝫ ad
iumēto fuiſſe.

M. T. C. Q. Philippo

GRatulor tibi ꝙ ex ꝓuīcia ſaluū te ad tuos recepiſti. icolumi fama
et rep. Q̄ ſi rome te vidiſſē corā grās egiſſē ꝙ tibi. L. Egnati⁹ fai
liariſſim⁹ me⁹ abſens. L. Oppius pn̄s cure fuiſſꝫ. Cū Antipatro derbete
mihi nō ſolū hoſpiciū. verꝫ etiā ſūma failiaritas int̄cedit. Ei te vehemēt̄
ſuccēſuiſſe audiui ꝛ moleſte tuli. De re nihil poſſū iudicare. niſi illud mi
hi ꝑſuadeo. te talē virꝫ nihil temē feciſſe. Teāt ꝓ nr̄a veteri neceſſitudīe.
etiā atqꝫ etiā peto vt ei⁹ filios q̄ in tua ptāte ſūt. mihi potiſſimū cōdones
niſi q̄d exiſtias ī ea re violari exiſtiationē tuā. Q̄d ego ſi arbitrarer. nun
q̄ꝫ te rogarē. mihiqꝫ tua fama multo ātiq̄or eēt q̄ꝫ illa neceſſitudo ē. Sꝫ
mihi ita ꝑſuadeo (pt fieri vt fallar) eā rem laudi tibi poti⁹ q̄ꝫ vitupatiōi
fore. Quid fieri poſſit. ꝛ q̄d mea cā facē poſſis (nā quin velꝭ nō dubito)
velī ſi tibi ḡue nō erit certiorē me facias.

M. T. Q. Philippo

ETſi nō dubito quin apd̄ te mea ꝯmēdatio ꝑma ſatis valeat. tn̄ ob
ſeqr̄ hoī familiariſſiō. C. Auiano flacco cui⁹ cā oīa tū cupio. tu m
mehercule etiā debeo. De q̄ ꝛ pn̄s tecū egi diligent̄. cū tu mihi hūaniſſiē
rn̄diſti. ꝛ ſcripſi ad te accurate antea. Sꝫ putat int̄eſſe ſua. me ad te q̄ꝫ ſe
piſſime ſcribē. Quare velī mihi ig̃ſcas ſi illi⁹ volūtati obtēperās. min⁹
videbor meminiſſe ꝯſtātie tue. A te illud idē peto vt de loco q̄ deportet fru
mētū ꝛ de tpe Auiano cōmodes. Quoꝝ vtrūqꝫ ꝑ eundē me obtinuit tri
enniū dum pōpei⁹ iſti negocio ꝓfuit. Sūma id ē in q̄ mihi ḡtiſſimū fa-
cē poſſis ſi curaris vt auian⁹ q̄n ſe amari a me putat. me a te amari ſciat.
Erit id mihi ꝑgratū

M. T. Terētie ſue. S.

SI tu ꝛ tullia lux nr̄a valetis. ego ꝛ ſuauiſſim⁹ Cicero valem⁹. Pri-
die idus octobres Athenas venim⁹. cū ſane aduerſis vētis vſi eſſe
m⁹. tardeqꝫ ꝛ incōmode nauigaſſem⁹. De naui exeūtib⁹ nobis. Achaſt⁹
cū lrīs ꝑſto fuit vno ꝛ vigeſimo die ſane ſtrenue. Accepi tuas lrās q̄b⁹ i
tellexi te vereri ne ſuꝑiores mihi reddite nō eſſent. Oēs ſunt reddite. di
ligētiſſimeqꝫ a te ꝑſcripta ſunt oīa. idqꝫ mihi ḡtiſſimū fuit. Neqꝫ ſū ad
mirat⁹ hanc eplˡam quā Achaſtus attulit breuē fuiſſe. Jā eīm meipm ex
pectas ſiue nos ipos. qui q̄dē ad vos q̄ꝫ primū venire cupim⁹. etſi in quā
rē p. veniam⁹ intelligo Cog̃ui eīm ex multoꝝ amicoꝝ lrīs ad arma rē ſpe
ctare. vt mihi cū venero. diſſimulare nō liceat q̄d ſentiā. Sꝫ q̄n ſubeun
da fortuna ē. eo citi⁹ dabim⁹ operā vt veniam⁹. quo facili⁹ de tota re deli
berem⁹ Tu velim q̄d cum cōmodo valitudis tue fiat. q̄ꝫ lōgiſſime pote-
ris obuiā nobis ꝓperes. De hēditate pretiana (q̄ quidē mihi magno do
lori ē, valde eīm illum amaui) hoc velim cures. Si auctio an̄ meum ad-

tiētum fiet. vt pomponiꝰ. aut ſi minꝰ poterit. Camillus noſtrum nego-
cium curet. Nos cum ſalui venerimꝰ. reliqua ꝑ nos agemꝰ. Sin tu iā
roma ꝓfecta eris. tñ curabis vt hoc ita fiat. Si dij nos adiuuabūt. circi
ter idus nouēbres. in italia ſperamꝰ fore. Uos mea ſuauiſſima ⁊ opta-
tiſſima Terētia ⁊ Tulliola. ſi nos amatis. curate vt valeatis Athenis.
xv. calen. nouē.

¶ M. T. Terentie.

QUod nos ī italiam ſaluos veniſſe gaudes. ꝑpetuo gaudeas velim.
Sꝫ ꝑturbati dolore animi magniſqꝫ iniurijs metuo ne id cōſilij ce-
perimꝰ qđ nō facile explicare poſſumꝰ. Quare q̄ꝫtū potes nos adiuua.
quid āt poſſis. mihi in mentē nō venit. In viā ꝙ te des h̄ tpē nihil ē. Et
longū eſt iter ⁊ nō tutū. Et nō video quid ꝓdeſſe poſſis ſi veneris.

¶ M. Tullius L. Paulo Conſuli deſignato

ETſi mihi nunq̄ꝫ fuit dubiū quin te populꝰ romanꝰ ꝓ tuis ſūmis
in rēp. meritꝫ. ⁊ ꝓ ampliſſima familie dignitate ſūmo ſtudio cun-
ctiſqꝫ ſuffragijs cōſulē facturꝰ eſſet. tñ incredibili leticia ſum affectꝰ cum
id mihi nunciatū eſt Eūqꝫ honorē tibi deos fortunare volo. ⁊ ex tua ma
iorūqꝫ tuoꝝ dignitate admiſtrari Atqꝫ vtinā pñs illū diē mihi optatiſ
ſimū vidē potuiſſem. proqꝫ tuis ampliſſimis erga me ſtudijs atqꝫ bñfi
cijs. tibi operā meā ſtudiūqꝫ nauare Quā mihi facultatē qñ hic nec opi
natꝰ ⁊ īprouiſus ꝑnicie caſus eripuit. tñ vt te conſulē rēp. ꝓ tua dignita
te gerentē videre poſſim. magnopē a te peto vt operā des ⁊ efficias ne q̇d
mihi fiat iniurie. neue q̇d tpis ad meū aīm munꝰ accedat Q̇đ ſi feceriꝫ ma
gnꝰ ad tua ꝑſtina erga me ſtudia cumulꝰ accedet

¶ M. T. Tironi. S.

VArie ſum affectꝰ tuis lrīs. valde ꝑore pagīa turbatꝰ. paulū alterā
recreatꝰ Quare nūc q̇dē nō dubito q̇n ſi plane valeas. te neqꝫ na-
uigationi neqꝫ vie cōmittas. Satis enī te mature videro. ſi plane cōfir
matū videro. De medico ⁊ tu bñ exiſtiari ſcrib ⁊ ego ſic audio Sꝫ plane
curatiōes eiꝰ nō ꝓbo. Jus enī tibi dandū nō fuit cū malo ſtomacho eēs
Sꝫ tñ ⁊ ad illū ſcripſi accurate ⁊ ad lyſonē. Ad Curiū vero ſuauiſſimū
hoīem ⁊ ſummi officij ſummeqꝫ humanitatis multa ſcripſi In his etiā
vt ſi tibi videretur. te ad ſe trāſferret Lyſo enī noſter vereor ne negligen
tior ſit. primum quia omnes greci. deinde ꝙ cum a me litteras accepiſſꝫ.
mihi nullas remiſit. Sed eum tu laudas. Tu igitur quid faciēdum ſit
iudicabis. Jllud mi Tiro te rogo. ſumptui ne parcas vlla in re qua ad
valitudinem opus ſit. Scripſi ad Curium. quod dixiſſet daret medi-
co. Jpi puto aliquid dādum eſſe quo ſit ſtudioſior. Jnnumerabilia tua
ſunt in me officia. domeſtica. forenſia. vrbana. prouincialia. in re pri-
uata. in republica in ſtudijs in litteris noſtris. Omnia viceris.
ſi vt ſpero te validum videro. Ego te puto belliſſime (ſi recte erit)

cū queſtore Meſcinio decurſuꝝ Nō inhuman⁹ eſt. teqꝫ (vt mihi viſus
eſt) diligit. Cū valitudi tue diligētiſſime cōſulueris. tū mi Tiro cōſulito
to nauigatiōi. Nulla ī re iā te feſtinare volo. Nihil laboro niſi vt ſalu⁹
ſis. Sic habeto mi Tiro. nemīnē eſſe q̄ me amet. quin idē te amet. et cū
tua ⁊ mea maxīe intēeſt te valē. tū multis ē cure Adhuc dum mihi nullo
loco deeſſe vis. nunq̄ꝫ te cōfirmare potuiſti. Nunc te nihil īpedit. oīa de
pone ⁊ corpi ſerui. Quantā diligentiā in valitudinē tuā cōtuleris. tāti
me fieri a te iudicabo. Uale mi Tiro. vale ⁊ ſalue. Lepta tibi ſalutē dt.
et oēs. Leucade. vi. idus no. ¶ Tironi

TErciā ad te hāc epl'aꝫ ſcpſi eodē die. magꝫ īſtituti mei tenēdi cā qꝫ
nactus erā cui darē. qꝫ quoq̄ haberē qd̄ ſcriberē. Igit̄ q̄ꝫtū me dili
gis tm̄ adhibe ī te diligētie. Ad tua īnūerabilia ī me officia adde hoc qd̄
mihi erit oīm ḡtiſſimū. Cū valitudis rōnem vt ſpero habueris. habeto
etiā nauigationis. In italiā euntib⁹ oīb⁹ ad me lrās dabis. vt ego euntē
patras nemīnē p̄termitto. Cura te mi tiro. Qm̄ nō cōtingit vt mecū na
uigares. nihil eſt qd̄ feſtines. nec quicq̄ꝫ cures niſi vt valeas. Etiā atqꝫ
etiā vale. vij. idus no. Actio veſperi. ¶ M. T. Tironi

TUo in diſcrimīe verſet̄ ſal⁹ mea ⁊ honoꝝ oīm atqꝫ vniuerſe reip. ex
eo ſcire potes ꝙ domos nr̄as ⁊ patriā ipſam vel diripiēdā vel īflā
mandā reliq̄m⁹ In eū locū res deducta ē. vt niſi q̄s de⁹ vl' caſus aliq̄s ſub
uenerit ſalui eſſe nequeam⁹ Equidē vt veni ad vrbē nō deſtiti oīa ⁊ ſenti
re ⁊ dicē et facē q̄ ad cōcordiā ptineret. Sꝫ mirus īuaſerat furor nō ſolū
improbos. ſꝫ etiā eos q̄ boni habent̄. vt pugr̄e cuperēt. me clamāte nihil
bello ciuili miſeri⁹. Itaqꝫ cū Ceſar amētia q̄dā rapet̄. ⁊ oblit⁹ nois atqꝫ
honorē ſuoꝝ Ariminū Piſauꝝ Anconā Arretū occupaſſꝫ. vrbē reliq
m⁹. Quā ſapiēter aut q̄ꝫ fortit̄ nihil attinet diſputare. Quo q̄dē in caſu
ſum⁹ vides. Ferunt̄ oīno ꝯditiōes ab illo. vt pōpeius eat ī hiſpaniā. dele
ctus q̄ ſunt habiti ⁊ p̄ſidia nr̄a dimitant̄ Se vlteriorē galliā domitio. ci
teriorē Cōſidio nouiano (his em̄ obtigerūt) traditur. Ad cōſulat⁹ peti
tionē ſe vētuꝝ. neqꝫ ſe iā velle abſente ſe rōēꝫ haberi ſuā. ſe p̄ſentē trinun
dinū petituꝝ. Accepim⁹ cōditiōes ſꝫ ita vt remoueat p̄ſidia ex ijs locis
que occupauit. vt ſine metu de hiſipſis cōditionib⁹ rome ſenatus haberi
poſſit. Id ille ſi fecēit ſpes ē pacis ⁊c̄. ¶ M. Cicero fili⁹ Tironi. S

DUm vehemēter tabellarios expectarē q̄tidie. aliq̄n venerūt poſt
diē. xlvi. q̄ꝫ a nob̄ diſceſſerat. Quoꝝ mihi fuit aduēt⁹ optatiſſim⁹.
Nā cum maximā cepiſſem leticiā ex hūaniſſimi ⁊ chariſſimi p̄ris epl'a.
tum ꝟo iucūdiſſime tue lr̄e cumulū mihi gaudij attulerūt Itaqꝫ me iam
nō penitebat itercapedinē ſcribēdi feciſſe ſꝫ poti⁹ letabar Fructū em̄ ma
gnū hūanitatꝭ tue capiebā ex ſilētio meaꝝ lraꝝ: Uehemēter igit̄ gaudeo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

te meā ſine dubitatiōe accepiſti excuſationē. Gratos tibi optatoſq; eſſe q̄
de me rumores afferunt nō dubito mi dulciſſiē Tiro. pſtaboq; ⁊ enitar
vt idies mag; magiſq; hec naſcēs de me duplicet opīo. Quare qd̓ polli-
cer; te buccinatorē fore exiſtiatiōis mee. ꝯfirmo id ꝯſtātiq; aīo facias l;
Tm̄ enī mihi dolorē cruciatūq; attulerūt errata etatis mee. vt non ſolū
aīm a factis. ſ; aures q̄; a ꝯmeōratiōe abhorreāt. Cui⁹ te ſollicitudis et
doloris pticipē fuiſſe notū exploratūq; eſt mihi. Nec id mir̄. Nā cū oīa
mea cā velles mihi ſucceſſa. tū etiā tua. Sociū em̄ te meoꝝ cōmodoꝝ ſp
ē volui. Qd̓ igit̄ tum ex me doluiſti. nūc vt duplicet̄ tuū ex me gau diū
pſtabo. Cratippo me ſcito nō vt diſcipulū ſ; vt filiū eſſe ꝯiūctiſſimū. Nā
cū audio illū libēter. tū etiā ei⁹ ꝓpriā ſuauitatē vehemēter āplector. Sū
totos dies cū eo. noctiſq; ſepenūero ptē. Exoro em̄ vt mecū q̄ſepiſſime
cenet. Hac itroducta ꝯſuetudie ſepe iſciētib⁹ nob ⁊ cenātib⁹ obrepit. ſub
lataq; ſeueritate phie. hūaniſſime nobiſcū iocat̄. Quare da operā vt hūc
talē tā iucundū tā excellentē vir̄ videas q̄primū. Nā qd̓ ego de bruto di
cā quē nullo tpe a me patior diſcedē: Cui⁹ cū frugi ſeueraq; ē vita. tū iu-
cūdiſſiā ꝯiūctio. Nō eſt em̄ ſeiunct⁹ loc⁹ a philologia ⁊ q̄tidiana inq̄ſiti
one. Huic ego locū in ꝓrio cōduxi. q̄ vt poſſim. ex meis āguſtijs illi⁹ ſu-
ſtēto tenuitatē. Preteā declamitare grece apd̓ Caſſiū iſtitui. latiē āt apd̓
brutū exerceri volo. Utor faīliarib⁹ ⁊ q̄tidianis cōuictorib⁹ q̄s ſecū my
tilenis Cratipp⁹ adduxit hoīb⁹ ⁊ doctis ⁊ illi ꝓbatiſſimis. Multū etiā
mecū eſt Epicrates pnceps atheniēſiū. ⁊ leonides. ⁊ hoꝝ ceteri ſimiles.
Hec q̄dē igit̄ de nob. De Borgia āt q̄ mihi ſcrib. erat q̄dē ille in q̄tidia-
na declamatiōe vtil̓. ſ; oīa poſtpoſui dūmodo pceptis pr̄is parerē. Ap-
te em̄ ſcpſerat vt eū dimitterem ſtatim tergiuerſari nolui ne nimia mea
ſuſpicionē ei aliqua m iportaret. Deī de illd̓ etiā mihi ſuccurrebat graue
eē me de iudi⁹ pr̄is iudicare. Tuū tm̄ ſtudiū ⁊ ꝯſiliū gratū acceptūq; ē mi
hi. Excuſationē anguſtiaꝝ tui tpis accipio. Scio em̄ q̄; ſoleas eſſe occu
pat⁹. Emiſſe te pdiū vehement̄ gaudeo. feliciterq; tibi rē iſtā eñe cupio.
Tu velim iprimis cures vt valeas vt vna cōmentari poſſim⁹.

¶ M. Cicero filius Tironi

Etſi iuſta idonea vſus es excuſatiōe de intmiſſione lr̄aꝝ tuaꝝ. tm̄ id
ne ſepi⁹ facias rogo. Nā etſi de rep. rumorib⁹ ⁊ nūcijs certior fio. ⁊ de ſua
in me volūtate ſp ad me pſcribat pr̄. tm̄ de quauis minima re ſcripta a te mi
hi epl̓a ſp fuit ḡtiſſima. Quare cū in pmis tuas deſiderē lr̄as noli cōmit
tē vt excuſatiōe poti⁹ expleas officium ſcribēdi q̄; aſſiduitate lr̄aꝝ

¶ M. Cicero filius Tironi.

Uerberaui te cogitatiōis tacito dūtaxat ꝯuitio. q̄ faſcicul⁹ alter ad
me iā ſine tuis lr̄is platus ē. Nō potes effugē h⁹ culpe penā te patrono.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Marcꝰ eſt adhibēdꝰ. iſq́ꝫ diu ⁊ multis lucubratiōibꝰ ꝯmētata orōe vi
de vt ꝓbare poſſit te nō peccaſſe. Plane te rogo ſicut olī matrē nrām fa-
cē memi q̄ lagenas etiā inanes obſiḡbat ne dicerenť inanes aliq̄ fuiſſe q̄
furtim eēnt exiccate. Sic tu etiam ſi qd̄ ſcribas nō hēbis. ſcribito tn̄ ne
furtū ceſſationis q̄ſiuiſſe videaris. Ualde em̄ mihi ſꝑ ⁊ ṽa et dulcia tuis
epiſtolis nūciantur. Ama nos ⁊ vale.

M. Tullius. Titio.

Etſi vnꝰ ex oībꝰ ſum ad te ꝯſolandū mīme accōmodatꝰ. q̄ tm̄ ex tu
is moleſtijs doloris cepi vt ꝯſolatiōe ipſe egerē. tn̄ cū lōgiꝰ a ſūmi
luctꝰ acerbitate meꝰ abeſſet dolor q̄ꝫ tuꝰ. ſtatui neceſſitudīs nr̄e eſſe. meeq́ꝫ ī
te beniuolētie. nō tacē tāto ī tuo merore tādiu. ſꝫ adhibē aliquā modicā
cōſolationē q̄ leuare dolorē tuū poſſꝫ ſi minꝰ ſanare potuiſſꝫ. Eſt āt ꝯſo
latio ꝑuulgata q̄dē illa maxīe quā ſꝑ in ore atq́ꝫ ī aīo hr̄e debemꝰ. hoīes
nos vt eē meminerimꝰ ea lege natos vt oībꝰ telis fortūe ꝓpoſita ſit vitā
nr̄a. neq́ꝫ eē recuſandum q̄ minꝰ ea q̄ nati ſumꝰ cōditiōe viuamꝰ. neue tā
grauiť eos caſus feramꝰ q̄s nullo ꝯſilio vitare poſſumꝰ. euentiſq́ꝫ alioꝝ
meōria repetēdis. nihil accidiſſe nob̄ noui cogitemꝰ. Sed neq́ꝫ he neq́ꝫ
cetere ꝯſolationes q̄ ſunt a ſapiētiſſimis vſurpate viris. meōrieq́ꝫ cā lr̄is
prodite. tm̄ videnť ꝑficē debere. q̄ꝫtū ſtatꝰ ipſe nr̄e ciuitatis ⁊ hec ꝑturba
tio tpm ꝑditoꝝ. Cū beatiſſimi ſint q̄ liberos nō ſuſceperūt. minꝰ aūt mi
ſeri q̄ his tpibꝰ amiſerūt q̄ꝫ ſi eoſdē bona aut deniq́ꝫ aliq̄ repu. ꝑdidiſſent
Nō ſi tuū te deſideriū mouet aut ſi tuaꝝ reꝝ amiſſiōe me[illegible]ꝫ. nō facile ex-
hauriri tibi iſtū dolorē vniuerſum puto. Sin illa te res cruciat q̄ magꝭ
aōris ē. vt eoꝝ qui occiderūt miſerias lugeas. Ut ea nō dicā q̄ ſepiſſime
et legi ⁊ audiui. nihil mali eē in morte. in q̄ ſi reſideat ſenſus. īmortalitas
illa potiꝰ q̄ꝫ mors dicēda ē. Sin ſit amiſſus. nulla videri miſeria debeat
que nō ſentiať. Hoc tn̄ nō dubitās cōfirmare poſſum. ea miſceri. pari. ī-
pēdē reip. q̄ qui reliq̄rit. nullo mō mihi q̄dē deceptꝰ eſſe videať. Quid ē
em̄ iā nō modo pudori. ꝓbitati. ṽtuti. rectis ſtudijs. bonis artibꝰ. ſꝫ oīno
libertati ac ſaluti loci? Nō mehercule quenq́ꝫ audiui hꝰ grauiſſimo ⁊ pe
ſtilētiſſimo āno adoleſcētulū aut pueꝝ mortuū. qui mihi nō a dijs īmor
talibꝰ ereptꝰ ex his miſerijs atq́ꝫ iniq̄ſſima ꝯditiōe vite videreť. Quare
ſi tibi vnū hoc detrahi p̄t. ne q̄d ijs q̄s amaſti. mali cōtigiſſe putes. ꝑmul
tū erit ex merore tuo diminutū. Reliq̄ueť em̄ ſimplex illa iā cura doloꝝ
tui q̄ nō cū illꝭ cōmunicabiť. ſꝫ ad teipm̄ ꝓpe refereť. In q̄ non ē iā graui
tatis ⁊ ſapīe tue quā tu a puero p̄ſtitiſti. ferre īmoderatiꝰ caſū tuoꝝ incō-
modoꝝ. q̄ ſit ab eoꝝ q̄s dilexeris miſeria maloꝝ ſeiūctꝰ. Eteni cū ſꝑ te ⁊
priuatis ī rebꝰ ⁊ publicis p̄ſtitiſti. tuēda tibi vt ſit ḡuitas. ꝯſtātieq́ꝫ fui-
endū. Nā q̄ allatura ē ipſa diuturnitas q̄ maxīos luctꝰ vetuſtate tollit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

id nos parripe cōſilio prudētiaqꝫ debem⁹ Eteni ſi nulla fuit vnqꝫ liberꝭ
amiſſis tā ibecillo mulier aīo q̄ nō aliqñ lugēdi modū fecerit. certe nos
qđ eſt dies allatura id cōſilio anteferre dēm⁹. neqꝫ expectare tp̄is medi-
cinā quā repſentare rōne poſſim⁹ His ğ lrīs ſiqđ ꝓfeciſſem. exiſtimabā
optādū quiddā me eē aſſecutū. Sin min⁹ forte valuiſſent. tn̄ officio eē
functū beniuolētiſſimi atqꝫ amiciſſimi Quē me tibi ⁊ fuiſſe ſꝑ exiſtimes
velim. ⁊ futurum eſſe confidas.

F. M. T. P. Sextio. Salu. plu.

Non obliuiōe amicicie nr̄e neqꝫ int̄miſſiōe ꝯſuetudīs mee ſuꝑiori
b⁹ tp̄ib⁹ ad te lrās miſi nullas. Sꝫ q꞉ ꝑora tp̄a ī ruinis reip. nr̄is
qꝫ iacuerūt. Poſteriora āt me a ſcribēdo tuis īiuictiſſimis atqꝫ acerbiſſi-
mis incōmodis retardarūt. Cū ꝑo ⁊ int̄uallū iā ſatis longū fuiſſꝫ. ⁊ tuā
ꝟtutē animiqꝫ magnitudinē diligēti⁹ eſſem mecū recordat⁹. nō putaui
eſſe alienū inſtitutis meis hec ad te ſcribē. Ego te. P. Sexti ⁊ ꝑmis tē
porib⁹ illis q̄b⁹ in īuidiā abſens ⁊ in crimen vocabare defendi. ⁊ cū in tui
familiariſſimi iudicio ⁊ ꝑiculo tuū crimē ꝯiūgeret. vt potui accuratiſſi
me te tuāqꝫ cām tutat⁹ ſum Et ꝓxīe recēti aduētu meo cū rem alit̄ inſti
tutā offendiſſem ac mihi placuiſſꝫ ſi affuiſſem. tn̄ nulla re ſaluti tue defui
Cūqꝫ eo tp̄e īuidia annone. inimici nō ſolū tui verumetiā amicoꝝ tuoꝝ
iniq̄tas toti⁹ iudicij. multaqꝫ alia reip. vitia plus q̄ꝫ cā ipſa veritaſqꝫ va
luiſſent. publio tuo neqꝫ opa. neqꝫ ꝯſilio neqꝫ labore neqꝫ gr̄a neqꝫ teſti
monio defui. Quāobrē oīb⁹ officijs amicicie diligent̄ a me ſcēqꝫ ſeruatꝭ
ne h̄ quidē pretermittendū eſſe duxi. te vt hortarer rogarēqꝫ vt ⁊ hoīem
te ⁊ viꝝ eſſe memiſſes. id ē vt cōem īcertūqꝫ caſum quē nec vitare quiſq̄ꝫ
nr̄m. nec ꝑſtare vllo pacto p̄t. ſapiēter ferres. ⁊ dolori fortit̄ ac fortune re
ſiſtēs. Cogitareſqꝫ ⁊ in nr̄a ciuitate ⁊ ī ceteris q̄ reꝝ potite ſunt. multis
fortiſſimis atqꝫ optīs viris. īiuſtis iudicijs tales caſus accidiſſe Illđ āt
vtinā ne ſcriberē. ea te repub. carē. in q̄ neminē prudentē hoīem res vlla
delectaret. De tuo āt filio vereor ne ſi nihil ad te ſcripſeri. debitū ei⁹ ꝟtuti
videar teſtimoniū nō cepiſſe. Sin autē oīa q̄ ſentio ꝑſcripſeri. ne refricē
meis lrīs deſiderium ⁊ dolorē tuū. Sed tn̄ prudētiſſime facies ſi illi⁹ pie
tatē ꝟtutē induſtriā. vbicūqꝫ eris tuā eſſe tecūqꝫ duces. Nec eī̄m minus
nr̄a ſunt q̄ aīo cōplectimur. q̄ꝫ que ocul̄ intuemur. Quāobrē ⁊ illi⁹ exi-
mia ꝟtus ſūmuſqꝫ in te amor magne tibi cōſolationi debet eē. ⁊ nos cete
riqꝫ. qui te nō ex fortuna ſed ex ꝟtute tua pendim⁹ ſemperqꝫ pendemus.
et maxime amici tue cōſcientie. Cum tibi nihil merito accidiſſe reputa-
bis. ⁊ illud adiūges. homīes ſapiētes turpitudine nō caſu. ⁊ delicto ſuo.
nō aliorum iniuria cōmoueri. Ego ⁊ memoria noſtre veteris amicicie.
et virtute atqꝫ obſeruātia filij tui monit⁹. nullo loco deero neqꝫ ad cōſo-

lādum neqꝫ ad leuādam fortunam tuam. Tu ſiquid ad me forte ſcripſe
ris. perficiam ne te fruſtra ſcripſiſſe arbitrere.

M. Tullius Tito Fabio

ETſi egomet qui te cōſolari cupio cōſolandus ipſe ſum. propterea
ꝙ nullam rem grauius iamdiu tuli q̄ꝫ incōmodum tuum. tamē
te magnopere nō hortor ſolum ſꝫ etiam pro amore noſtro rogo atqꝫ oro
te colligas virumqꝫ prebeas. ⁊ qua cōditione omnes homīes ⁊ quibus
tēporibꝰ nati ſumus cogites. Plus tibi virtꝰ tua dedit q̄ꝫ fortuna abſtu
lit. propterea ꝙ adeptꝰ es quod nō multi homīes noui. amiſiſti que plu
rimi homīes nobiliſſimi. Ea deniqꝫ videtur cōditio impēdere legum. iu
diciorum tēporum. vt optime actum cum eo videatur eſſe. qui q̄ꝫ leuiſſi
ma pena ab hac rep. diſceſſerit Tu vero qui ⁊ fortunas ⁊ liberos habes.
et nos ceteroſqꝫ neceſſitudīe ⁊ beniuolētia tecum cōiunctiſſimos. cum
magnam facultatem ſis habiturꝰ nobiſcum ⁊ cum omnibꝰ tuis viuēdi.
et cum vnum ſit iudiciū ex tam multis quod reprehēdatur. vt qđ vna
ſentētia eaqꝫ dubia. potentia aliciuꝰ condonatum exiſtimetur. Omni
bus his de cauſis debes iſtam moleſtiam q̄ꝫ leuiſſime ferre. Meꝰ animꝰ
erit in te liberoſqꝫ tuos ſemꝑ quem tu eſſe vis ⁊ qui eſſe debet Uale.

M. Tullius Ruffo.

ETſi mihi nunq̄ꝫ dubium fuit quin tibi eſſem chariſſimꝰ. tamen
quotidie magis id perſpicio. extatqꝫ id quod mihi oſtēderas qui
buſdam litteris. hoc te ſtudioſiorem in me colendo fore quam in prouin
cia fuiſſes (etſi meo iudicio nihil ad tuum prouinciale officium addi po
teſt) quo liberius iudicium eſſe poſſet tuum. Itaqꝫ me ⁊ ſuperiores lit
tere tue admodum delectarūt quibus ⁊ expectatū meum aduētum abs
te amanter videbam. ⁊ cum aliter res cecidiſſet ac putaſſes. te meo conſi
lio magnopere eſſe letatum. Et his proximis tuis litteris magnum ce
pi fructum ⁊ iudicij et officij tui. Iudicij. ꝙ intelligo te id quod omnes
fortes ac boni viri facere debēt. nihil putare vtile eſſe niſi quod rectum
honeſtumqꝫ ſit Officij. ꝙ te mecum quodcūqꝫ cepiſſem cōſilij pollice
ris fore. quo neqꝫ mihi gratius neqꝫ vt ego arbitror tibi honeſtius eſſe
quicq̄ꝫ poteſt. Mihi conſilium captum iamdiu eſt. de quo ad te: non ꝙ
celandus eſſes. nihil ſcripſi antea. ſed quia cōmunicatio cōſilij tali tem
pore. quaſi quedam admonitio videtur eſſe officij. vel potiꝰ efflagitatio
ad coeundam ſocietatem vel periculi vel laboris. Cum vero ea tua ſit vo
luntas. humanitas. beniuolentia erga me. libēter amplector talem ani
mum. ſed ita (nō enī dimittam pudorem in rogādo meum) ſi feceris id
qđ oſtēdis. magnā tibi habebo grām. ſi nō feceris. ignoſcā. ⁊ alterꝫ timo
ri alterꝫ mihi te nō negare potuiſſe arbitrabor. Eſt enī res ꝑfecto maxia

Qđ rectũ ſit apparet. q̇d expediat obſcuꝝ ē. Ita tñ vt ſi nos ij ſum⁹ qui
eſſe debem⁹. i. ſtudio digni ac lr̄is nr̄is. dubitare nõ poſſum⁹ quin ea ma
xie cõducãt q̃ ſunt rectiſſima. Qđ tibi ſi ſimul placebit ſtati ad me veni
es. Sin idē placebit atqꝫ eodē mõ. nec cõtinuo poteris. oĩa vt tibi nota
ſint faciam. Quicq̇d ſtatueris. te mihi amicum. ſin id qđ opto. etiã ami
ciſſimũ iudicabo.

E M. T. A. Torquato.

PEto a te ne me putes obliuiõe tui rari⁹ ad te ſcribē q̃ʒ ſolebã. ſʒ aut
grauitate valitudis. q̃ tñ iam paululũ videoꝛ leuari. aut q̄ abſum
ab vꝛbe. vt qui ad te ꝓficiſcant̄ ſcire nõ poſſim. Quare velim ita ſtatutũ
habeas. me tui memoriã ſumma cũ beniuolẽtia tenē. tuaſqꝫ res oĩs non
minori mihi cure q̃ʒ meas eē. Quod maioꝛ eĩ varietate ꝟſata ē adhuc cã
tua q̃ʒ hoĩes aut volebãt aut opinabant̄. mihi crede nõ eſt ꝑ mal' tpm̄ q̄
moleſte feras. Nccē ē em̄ aut armis vꝛgeri rēp. ſempitnis. aut his poſi
tis recreari aliq̄n. aut fundit⁹ interire. Si arma valebunt. nec eos a q̇b⁹
receſſeris vereri debes. nec eos q̇s adiuuiſti. Si armis aut cõditiõe poſi
tis. aut defatigatiõe abiectis. aut victoria detractis. ciuitas reſpirauerit
et dignitate tua frui tibi ⁊ fortunis licebit. Si oĩno iterierit oĩa. fuerit-
qꝫ is exit⁹ quē vir prudẽtiſſim⁹. M. Antoni⁹ ianitũ timebat cũ tantũ
iuſtare maloꝝ ſuſpicabat̄. Miſera q̇dē eſt illa cõſolatio tali p̄ſertim ciui
et viro. ſʒ tñ nccãria. nihil eſſe p̄cipue cuiq̃ʒ dolendũ in eo qđ accidit vni
uerſis. Que vis inſit ĩ his paucis ꝟbis (pl'a em̄ cõmittẽda ep̄le nõ erãt)
ſi attẽdes qđ facis. ꝑfecto etiã ſine meis lr̄is ĩtelliges te aliq̇d hr̄e qđ ſpe
res. nihil qđ aut h° aut aliq̇ reip. ſtatu timeas. Oĩa ſi interierit cũ ſupſti-
tē te eſſe reip. ne ſi liceat q̇dē velis. ferẽdam eē fortunã. p̄ſertim q̃ abſit a
culpa. Sʒ hec hacten⁹. Tu velim ſcribas ad me q̇d agas aut vbi futur⁹
ſis. vt aut q̇ ſcribã aut q̇ veniã ſcire poſſim.

E M. T. Trebatio

EGo te cõmẽdare nõ deſiſto. ſʒ q̇d ꝓficiã ex te ſcire cupio. Spē ma-
ximã hẽo ĩ balbo ad quē de te diligẽtiſſime ⁊ ſepiſſiē ſcribo. Illđ ſo
leo mirari. nõ me totiēs accipe tuas lr̄as q̇tiēs a. Q. frē afferunt̄. In bri
tãnia nihil eē audio neqꝫ auri neqꝫ argẽti. Id ſi ita eſt eſſe dũ aliqđ rapi
as ſuadeo. ⁊ ad nos q̃ʒ primũ recurras. Sin autē ſine britãnia tñ aſſequi
qđ volum⁹ poſſum⁹. ꝑfice vt ſis in familiarib⁹ Ceſaris. Multũ te in eo
frat' adiuuabit me⁹. multum balb⁹. ſʒ mihi crede tu⁹ pudoꝛ et laboꝛ plu-
rimum. Habes imꝑatorem liberaliſſimum etatem oportuniſſimã. com
mendationem certe ſingularem. vt vnum tibi timẽdum ſit ne ip̄e tibi de
fuiſſe videare

E M. Tulli⁹. Trebatio

CHriſipp⁹ vectius Cyrri architecti libert⁹ fecit vt te nõ ĩmemorē
putare mei. Salutē em̄ mihi tuis ꝟbis nũciauit. Valde iã lau-
t⁹ es q̇ grauare lr̄as ad me dare hoĩ p̄ſertim ꝑpe domeſtico. Qđ ſi ſcribē

oblitꝰ es. minꝰ multi iã te aduocato cã cadẽt. Si nr̄i oblitꝰ es dabo ope-
rã vt iſtuc veniã anteq̃ꝫ plane ex aĩo tuo effluo Sin eſtiuoꝝ timor te de-
bilitat. aliq̇d excogita vt feciſti de britãnia. Illud q̇dē ꝑlibent̉ audiui ex
eodē chryſippo te eē ceſari fãiliarē. ſꝫ mehercule mallē (id qd̉ erat eq̇us)
de tuis rebꝰ ex tuis lr̄is q̃ꝫ ſepiſſiē ꝯgſcē. Qd̉ certe ita fiēt ſi tu maluiſſes
beniuolētie q̃ꝫ litiũ iura ꝑdiſcē. Sꝫ hec iocati ſumꝰ tuo more ꝛ nõ nihil
etiã nr̄o. Te valde amamꝰ. noſq̃ꝫ a te amari tum volumꝰ tum etiã cõfidi
mus. Vale. C. Pliniꝰ Cornelio tacito ſuo. S.

Ridebis ꝛ licet rideas. ego pliniꝰ ille quē noſti. apros tris ꝛ q̇dē pul
cherrios cepi. Ipe inq̃s? ipſe. nõ tñ vt oĩno ab iertia mea ꝛ quiete
diſcederē. Ad retia ſedebã Erãt i ꝓxio nõ venabulũ nõ lãcea. ſꝫ ſtilꝰ ꝛ pu
gillares. Meditabar aliq̇d enotabãq̃ꝫ. vt ſi manꝰ vacuas. plenas tñ ce-
ras reportarē Nõ ē q̃ ꝯtēnas h̊ ſtudēdi genꝰ Mirꝝ ē vt aĩꝰ ab agitatio
ne motuq̃ꝫ corpis excitet̃. Iam vndiq̃ꝫ ſilue ꝛ ſolitudo ipm̄q̃ꝫ illd̉ ſilētiũ
qd̉ venatiõi dat̃. mag̃ cogitatiõis icitamēta ſũt Proīde cũ venabē. lice-
bit auctore me vt panariũ ꝛ lagũculã. ſic etiã pugillares feras. Experiere
nõ magis dianã mõtibꝰ q̃ꝫ mineruã ierrare C. Pli. Põpeio ſuo

Per opportũe mihi reddite ſũt lr̄e tue q̇bꝰ flagitabas vt tibi aliq̇d
ex ſcptis meis mitterē. cũ ego idipm̄ deſtinaſſēꝫ Addidiſti ğ calca
ria ſpõte currēti. ꝑit q̃ꝫ ꝛ tibi veniã recuſandi laborꝭ. ꝛ mihi exigēdi vere
cũdiã ſuſtuliſti. Nã nec me timede vti decet eo qd̉ oblatũ ē. nec te ğuari
qd̉ depopoſciſti. Nõ eſt tñ q̃ ab hoīe deſidioſo aliq̇d noui opis expectes
Petiturꝰ ſũ em̄ vt rurſus vaces ſmõi quē apd̉ municipes meos habui
bibliothecã dedicaturꝰ Memi q̇dē iã te q̇dã notaſſe ſꝫ gnalit̉ Iõ nũc ro
go vt nõ tm̄ vniuerſitati eiꝰ attēdas. verũ etiã ꝑticulas q̃ ſoles lima ꝑſe
quaris. Erit em̄ ꝛ poſt emēdationē liberꝝ nob. vel publicare vel cõtinē.
Quinimo fortaſſe hãc ipſam cũctationē nr̄am i alterutrã ſniaꝫ. emēda
tiõis rõ reducet. q̃ aut idignũ editiõe dũ ſepiꝰ retractat iueniet aut dignũ
dũ idipm̄ expit̉ efficiet ꝛc̄. Habes cũctatiõis mee cãs. obſeq̃r tñ cõſilio
tuo. cꝰ mihi auctas ꝑ rõe ſufficit. Va. C. P. Minutio fundão. S

Mirũ eſt quũ ſingul̉ diebꝰ in vrbe rõ aut ꝯſtet aut ꝯſtare videat̃. pli
bꝰ cunctiſq̃ꝫ nõ cõſtet. Nã ſi quē int̉roges. hodie qd egiſti? Rndē
at. offiᵒ toge viril̉ int̉fui. ſpõſalia aut nuptias frequētaui Ille me ad ſi-
gnãdũ teſtamētũ. ille i aduocationē. ille i ꝯſiliũ vocauit Ita hec q̇ die fe
cerꝭ neccãria. eadē ſi q̇tidie feciſſe te reputes iania vident̃. Multo magis
cũ ſeceſſeris. Tũc em̄ ſubit recordatio. q̇t dies q̃ꝫ frigidis rebꝰ abſumpſi
mus. Qd̉ euenit mihi poſtq̃ꝫ i laurētino meo aut lego aliq̇d aut ſcribo.
aut etiã corpi vaco cuiꝰ fulturis animꝰ ſuſtinet̃. Nihil audio qd̉ audiſſe
nihil dico qd̉ dixiſſe peniteat Nemo apd̉ me quēq̃ꝫ ſiniſtris ſmonibꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

carpit.neminē ipſe repꝛehēdo niſi tñ me cū parꝝ cōmode ſcribo. Nulla ſpe nullo timore ſollicitoꝛ.nullis rumoꝛibꝰ inquietoꝛ. Mecū tm̄ ⁊ cū libellis loqr. O regiā ſyncerāqꝫ vitā. O dulce ociū honeſtūqꝫ.atqꝫ pene om̄i negocio pulchꝛiꝰ O mare.o littꝰ.veꝝ ſecretūqꝫ. Quā multa inuenitis q̄ꝫ multa dictatis. Proinde tu qꝫ ſtrepitū iſtū inanēqꝫ diſcurſum ⁊ multos ineptos laboꝛes.vt p̄mū fuerit occaſio relinque.teqꝫ ſtudijs vel ocio trade Satius eſt em̄ (vt Attilius nr̄ eruditiſſime ſimul ⁊ facetiſſime dixit) ocioſum eſſe q̄ꝫ nihil agē.

C. Pliniꝰ Fabio Juſto. S.

OLim nullas mihi ep̄las mittis. Nihil ē inquis qđ ſcribā. At h ipm̄ ſcribe nihil eē qđ ſcribas.vel ſolū illud vnde p̄oꝛes incipe ſolebāt. Si vales bn̄ eſt.ego valeo. Hoc mihi ſufficit.eſt em̄ maximū Ludere me putas: ſerio peto Fac ſciā quid agas.qđ ſine ſollicitudīe ſumma neſcire nō poſſum.

C. Pliniꝰ Clemēti ſuo. S.

SI quādo vrbs nr̄a liberalibꝰ ſtudijs floꝛuit.nūc maxīe floꝛet.multaqꝫ clara exēpla ſunt. Sufficēt vnum Euphꝛates phūs. Hunc ego in ſyꝛia cum adoleſcētulꝰ militarem penitꝰ ⁊ domi inſpexi.amariqꝫ ab eo laboꝛaui.etſi nō erat laboꝛādum Eſt em̄ obuius ⁊ expoſitꝰ plenuſqꝫ humanitate quā p̄cipit. Atqꝫ vtinam ſic ipe ſpem quam tūc ille de me cōcepit impleuerim.vt ille multum virtutibꝰ ſuis addidit. At ego illas nūc miroꝛ quia magis intelligo.quanq̄ꝫ ne nūc quidē ſatis intelligo Ut em̄ de pictoꝛe ſculptoꝛe fictoꝛe niſi artifex iudicare.ita niſi ſapiēs nō poteſt perſpicere ſapiētem. Quātum tamē mihi datᷣ cernere.multa i eufrate ſic eminēt ⁊ elucēt.vt mediocriter quoqꝫ doctos aduertātᷣ ⁊ afficiāt. Diſputat ſubtiliter grauitᷣ oꝛnate.⁊ frequēter etiam platonicam illam ſublimitatē ⁊ latitudinē effingit. Sermo ē copioſus ⁊ varius dulcis ip̄rimis. ⁊ qui repugnātes quoqꝫ ducat ⁊ impellat. Ad hec vite ſanctitas ſumma.par comitas. Inſectatᷣ vitia nō homīes.nec caſtigat errātes ſed emēdat. Quanq̄ꝫ quid ego plura de viro quo mihi frui nō licet: An vt angar magis ꝙ nō licet. Nam diſtringoꝛ officio vt maximo ſic moleſtiſſimo. Sedeo ꝓ tribunali.ſubnoto libellos.cōficio tabulas.ſcribo plīmas ſꝫ illitteratiſſimas lrās. Soleo nō nunq̄ꝫ de his occupationibus apud eufratē queri Jlle me cōſolatur affirmās eē hanc philoſophie et quidem pulcherrimā partē.agere negocium publicū cognoſcē iudicare pꝛomere ⁊ exercē iuſticiam.queqꝫ ipſi doceant in vſu habē. Mihi tn̄ hoc vnum nō p̄ſuadet.ſatius eē iſta facere q̄ꝫ cum illos totos dies audiēdo diſcēdoqꝫ conſumē. Quo magis te cui vacat hoꝛtoꝛ.cū in vrbē ꝓxie veneris (venias āt ob h maturius) illi te expoliēdū limandūqꝫ p̄mittas Neqꝫ em̄ ego vt multi.īuideo alijs bonum q ipſe careo.ſꝫ cōtra.ſenſum quēdā voluptatēqꝫ p̄cipio,ſi ea q̄ mihi denegantᷣ,amicꝭ video ſupeſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

C. Plinius. Septitio Claro. S.

Heus tu ꝓmittis ad cenã nec venis Dicit̃ ius. ad aſſem ĩpẽdium
reddes nec id modicũ ꝑate erãt lactuce ſingule. coclee trine. oua
bina. alica cũ mulſo ⁊ niue Nã hãc q̃ꝫ cõputabis. imo hãc ĩprimis q̃ pe
rit in ferculo. Oliue bethyce. cucurbite. bulbi. alia mille nõ minꝰ lauta.
Audiſſes comoedum vel lectorẽ vel lyriſten. vel (q̃ mea liberalitas) oẽs
At tu apd̃ neſcio quẽ oſtrea vuluas. echinos gaditanos maluiſti. Dab
penas. nõ dico q̃s Dure feciſti. inuidiſti neſcio an tibi. certe mihi. ſꝫ tñ et
tibi. Quantũ nos luſiſſemꝰ riſiſſemꝰ ſtuduiſſemꝰ: Potes apparatius ce
nare apd̃ multos. nuſquã hilariꝰ ſimpliciꝰ incautiꝰ. In ſumma. expire.
et niſi poſtea te aliȷ̃s potiꝰ excuſaueris. mihi ſemꝑ excuſa.

C. Plinius. Bebio hiſpano ſuo

Tranquillꝰ cõtubernalis meꝰ vult emẽ agellũ quẽ vẽditare amicꝰ
tuꝰ dr̃. Rogo cures quãti equũ eſt emat. ita eñ delectabit emiſſe. Nam
mala emptio ſꝑ ingrata ẽ. eo maxie q̃ exprobrare ſtulticiã dño videt̃. In h̃
autẽ agello (ſi mõ arriſerit ꝑtium) trãquilli mei ſtomachũ multa ſollici
tãt. Vicinitas vrbis. opportunitas vie. mediocritas ville. modꝰ ruris
qui aduocet magis q̃ꝫ diſtrigat Scholaſticis porro vt hic ẽ ſufficit abũ
de tñ ſoli vt releuare caput. refigẽ ocl'os reptare ꝑ limitẽ vnã ſemitã te
rẽ. oẽſqꝫ viticulas ſuas noſſe ⁊ numerare arbuſculas poſſint Hec tibi ex
poſui q̃ magis ſcires q̃ꝫtum ille eſſꝫ mihi. ego tibi debiturꝰ ſi prediolum
iſtud qd̃ cõmendat̃ his dotibꝰ. tam ſalubrit̃ emerit vt penitentie locum
nõ relinquat.

C. Plinius Priſco ſuo

Et tu occaſiões obligãdi me auidiſſime amplecteris. ⁊ ego nemi
ni libẽtiꝰ debeo. Duabꝰ ergo de cauſis a te potiſſimũ petẽ cõſtitui
qd̃ ĩpetratũ maxie cupio. Regis exercitũ ampliſſimũ. hinc tibi bñficio
rum larga materia Lõgum ꝑtea tp̃s q̃ aĩcos tuos exornare potuiſti Cõ
uertẽ ad nr̃os. nec hos q̃dẽ multos Malles tu q̃dẽ multos. ſꝫ mee vere
cũdie ſufficit vnꝰ aut alt̃. ac potiꝰ vnꝰ Is erit Voconiꝰ romanꝰ Pater ĩ
equeſtri g̃du clarꝰ. clarior vitricꝰ imo pr̃ aliꝰ. nã huic q̃ꝫ nõi pietate ſuc
ceſſit. Ipe citerioris hiſpanie flamẽ ꝓxie fuit. Hunc ego cũ ſil' ſtudẽmꝰ
arcte familiarit̃ q̃ꝫ dilexi. Ille meꝰ in vrbe ille ĩ ſeceſſu cõtubernal'. Cũ h̃
ſeria cum h̃ iocos miſcui. Quid eñ aut illo fideliꝰ amico. aut ſodale iucũ
diꝰ: Mira in ſmõe. mira etiã in ore ipo vultuqꝫ ſuauitas. Ad hec inge
niũ excuſſum ſubtile dulce facile eruditũ in cauſ agẽdis Ep'las q̃dẽ ſcri
bit vt muſas ipas latine loq̃ credas. Amat̃ a me plurimũ. nec tñ vincit̃
Equidẽ iuuenis ſtati iuueni q̃ꝫtũ potui ꝑ etatẽ auidiſſime cõtuli. ⁊ nuꝑ
ab optio ꝑncipe triũ liberoꝝ ius ĩpetraui Qd̃ quanq̃ꝫ ꝑce ⁊ cum delectu
daret. mihi tñ tanq̃ꝫ eligerer idulſit Hec bñficia mea tueri nullo mõ me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

liꝰ q̄z vt augeā poſſum. ꝑſerti cū ipſe illa tā ḡte īterp̄tet̄. vt dum ꝑora ac-
cipit. poſteriora mereat̄ Habes q̄lis q̄z ꝓbatꝰ charuſq̄z ſit nob̄. quē rogo
ꝓ ingenio ꝓ fortuna exornes tua. In ꝑmis ama hoīem. Nā licet tribuas
ei q̄ztū ampliſſime poteris. nihil tñ ampliꝰ potes aīcitia tua. Cuiꝰ eſſe eū
vſq̄z ad ītimā familiaritatē capacē q̄ magis ſcires. breuit̄ tibi ſtudia. mo
res. oēm deniq̄z vitā eiꝰ expſſi. Extēderē pces niſi ⁊ tu rogari diu nolles.
et ego tota h̄ ep̄la feciſſem. Rogat em̄ ⁊ quidē efficaciſſime q̄ reddit cāſ
rogandi Uale.

C. Plinius Maximo ſuo. S.

Quod ipē amicis tuis obtuliſſem ſi mihi eadē materia ſuppetet̄. id
iure nūc videor a te meis petiturꝰ Arianꝰ maturiꝰ altinatiū eſt ꝑn
ceps. Cū dico ꝑnceps nō de facultatibus loq̄r q̄ illi large ſupſunt. ſ3 de ca
ſtitate iuſticia ḡuitate prudētia Huiꝰ ego cōſilio ī negotijs. iuditio ī ſtu
dijs vtor. Nā plurimū fide plurimū veritate. pl'imum ītelligētia p̄ſtat.
Amat me (nihil poſſum dicē ardētiꝰ) vt tu Caret ābitu iō ſe in equeſtri
gradu tenuit cū facile poſſit aſcēdē altiſſimū. Mihi tñ ornādꝰ excolēdꝰ
eſt. Itaq̄z magni eſtimo dignitati eiꝰ aliq̄d aſtruē inopinātis. īſciētis. i-
mo etiā fortaſſe nolētis Aſtruē autē q̄d ſit ſplendidū nec moleſtū. Cuiꝰ
generis q̄ ꝑma occaſio tibi. cōferas ī eū rogo. Hēbis me hēbis ipm̄ ḡtiſ-
ſimū debitorē. Quāuis em̄ iſta nō appetat. tam grate tñ excipit q̄z ſi cō-
cupiſcat. Uale.

C. Pliniꝰ. Catilio Seuero.

Ueniā ad cenā ſ3 iā nūc paciſcor ſit expedita ſit parca. Socraticis
tm̄ ſmōibꝰ abundet. ī his q̄z teneat modū. Erūt officia anteluca-
na. in q̄ incidē impune ne Catoni q̄dē licuit. Quē tñ C Ceſar ita rep̄hē
dit vt laudet. Deſcribit em̄ eos q̄bꝰ obuiꝰ fuerit. cū caput ebrij retexiſſent
erubuiſſe. Deīde adijcit Putares nō ab ill' Catonē. ſ3 illos a catone dep̄
hēſos. Potuit ne plꝰ auctoritatis tribui catoni. q̄z ſi ebriꝰ q̄z tā venera
bil' erat: Nr̄e tñ coene vt apparatꝰ ⁊ īpēdij. ſic tp̄is modꝰ cōſtet. Neq̄z
em̄ ij ſumꝰ q̄s vitupare ne inimici q̄dē poſſint niſi vt ſil' laudēt Uale

C. Plinius Uoconio Romano

Libr̄ q̄ nup optio ꝑncipi cōſul grās egi. miſi ex ingēti tibi. miſſu-
rꝰ etſi nō exigiſſes. In h̄ cōſidēs veli vt pulchritudinē materie. ita diffi
cultatē. In ceteris em̄ lectorē nouitas ipa intētū h3. ī hac. nota vulgata
dicta ſunt oīa. Quo fit vt q̄ſi ocioſus ſecutuſq̄z lector tm̄ elocutioni va-
cet. in q̄ ſatiſfacē difficiliꝰ eſt cū ſola eſtimat̄. Atq̄z vtinā ordo ſaltē ⁊ trā
ſitꝰ ⁊ figure ſil' ſpectarent̄ Nā inuenire p̄clare enūciare magnifice inter
dū etiā barbari ſolēt. Diſponē apte. figurare varie niſi eruditis negatū.
Nec ſ'o affectāda ſunt ſp elata ⁊ excelſa. Nā vt in pictura lumē nō alia
res magis q̄z vmbra cōmēdat. ita orōnem tā ſummittē q̄z attollē decet.
S3 q̄d ego hec doctiſſimo viro: Quin potiꝰ illa adnota que putaueris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

corrigēda. Ita cū̄ magis credam cetera tibi placē. ſi quedam diſplicuiſ
ſe cognouero.

C. Plinius Acilio.

REm atrocē nec tm̄ ep̄la dignā largi⁹ macedo vir p̄tori⁹ a ſuis ſuis
paſſus ē. ſupb⁹ alioqn dn̄s ꝛ ſeuus. ꝛ q̄ ſeruiuiſſe p̄rem ſuū. par ī-
mo minimū memiſſet. Lauabat̄ in villa formiana. repēte eū ſerui circūſi-
ſtūt. Ali⁹ fauces īuadit. ali⁹ os ꝟberat. alt⁹ pectus ꝛ ventrē. atqꝫ etiā (fe
dū dictu) verenda cōtundit Et cū exanimem putarēt. abiiciūt in feruēs
pauimentū vt experirent̄ an viuēt. Ille ſiue qꝛ nō ſentiebat ſiue qꝛ ſe nō
ſentire ſimulabat īmobil' ꝛ extent⁹ fidem pacte mortis ipleuit. Tum de
mū q̄ſi eſtu ſolut⁹ effert̄. Excipiūt ſerui fideliores. Cōcubine cū vlulatu
et clamore cōcurrūt. Ita ꝛ vocib⁹ excitat⁹ ꝛ recreat⁹ frigore loci ſublatis
ocul' agitatoqꝫ corpe. viuē ſe (ꝛ iā tutū erat) cōfitet̄. Diffugiūt ſerui. q̄r
magna ps ꝯphēſa eſt. ceteri req̄runt̄ Ipſe paucis dieb⁹ egre refocillat⁹.
nō ſine vltionis ſolatio deceſſit. ita viu⁹ vindicat⁹ vt occiſi ſolēt. Uides
q̄t periculis. q̄t cōtumeliis. q̄t ludibriis ſim⁹ obnoxii: Nec ē q̄ quiſquā
poſſit eſſe ſecur⁹ qꝛ ſit remiſſus ꝛ mitis. Nō eū̄ iudicio dn̄i ſꝫ ſcelē peri
munt̄. Uerꝫ hec hacten⁹ Quid p̄tēa noui: Quid: nihil. alioqn ſubiūge
rē. Nā ꝛ charta adhuc ſupeſt ꝛ dies feriat⁹ patit̄ plura cōtexi. Addam
qđ opportune de eodē macedone ſuccurrit. Cū in publico rome lauaret̄.
notabil' atqꝫ etiā (vt exit⁹ docuit) ominoſa res accidit. Eques roman⁹ a
ſeruo ei⁹ vt trāſitū daret. manu leniter admonit⁹. cōuertit ſe. nec ſuū a q̄
erat tact⁹. ſed ipm̄ macedonē tam grauit̄ palma pcuſſit vt pene ꝯcideret
Ita balneum illi quaſi p gradus quoſdā. primū cōtumelie locus. deinde
exitii fuit.

C. Plinius Proculo ſuo

PEtis vt libellos tuos i ſeceſſu legā examinēqꝫ an editōe ſint digni
Adhibes p̄ces. allegas exēplū. Rogas eū̄ vt aliq̄d ſucciſiui tpis
ſtudiis meis ſubtrahā qđ impertiā tuis. Adiicis. M. Tulliū mira be-
nignitate poetaꝝ ingenia fouiſſe. Sꝫ ego nec rogād⁹ ſum nec hortād⁹.
Nā ꝛ poeticen ipam religioſiſſime veneror. ꝛ te validiſſime diligo Faci
am ergo qđ deſideras tā diligēter q̄ꝫ libēter. Uideor aūt iamnūc poſſe re
ſcribē. eſſe op⁹ pulchꝝ nec ſupprimendū. q̄ꝫtū exiſtimare licuit ex iis que
me p̄n̄te recitaſti. ſi modo mihi nō impoſuit recitatio tua. Legis eū̄ ſua
uiſſime ꝛ peritiſſime. Cōfido tū̄ me nō ſic aurib⁹ duci. vt oēs aculei iudi
cii mei. illaꝝ delinimētis reſtinguant̄. Hebetētur fortaſſe ꝛ paululū re-
tundant̄. euelli quidē extorquerīqꝫ nō pn̄t. Igit̄ nō temere iānūc de vni
uerſitate p̄nūcio. de ptib⁹ expiar legēdo

C. Pli. Seueriano ſuo. ſ.

REcte ne oīa q̄ ep̄l'e tue iāpridē ceſſant: an nō recte: an occupat⁹ es
tu: An tu nō occupat⁹. ſꝫ occaſio ſcribēdi vel rara vel nulla: Exi-
mie hūc mihi ſcrupulū cui par eſſe nō poſſum. Exīmie autē vel data opa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Tabellario miſſo ego viaticũ ego etiã p̄miũ dabo. nũciet modo. qđ opto.
Ipſe valeo. ſi valere ē ſuſpēſum ⁊ anxiũ viuē expectantē in horas timētē
q̄z p capite aīciſſiō q̄cq̄d accidē hoī pt Uale:

C. P. Cornelio p̄ſco. ſ.

Audio valeriũ martialē deceſſiſſe ⁊ moleſte fero Erat hō ingenioſus
acut⁹ acer. ⁊ q̄ pl'imũ in ſcribēdo ⁊ ſal' habēt ⁊ fellis. nec cādorꝫ mi
n⁹. Proſecut⁹ erā viatico ſecedentē. Dederā h̄ amicicie. dederā etiā v̄ſicul'
q̄s de me cōpoſuit. Fuit moris antiq̄ eos q̄ vel ſingulorꝫ laudes vel vrbiũ
ſcripſerāt aut hōrib⁹ aut pecunia ornare. Nr̄is v̄o tpib⁹ vt alia ſpecioſa
et egregia. ita h̄ ip̄rimis exoleuit. Nā poſtq̄z deſijm⁹ facē laudāda. lauda
ri q̄z ineptũ putam⁹ Queris q̄ ſint v̄ſiculi q̄b⁹ grām retuleri. Remitte
rē te ad ipm volumē niſi q̄ſdā tenerē Tu ſi placuerit hi. cet'os ī libro req̄
res. Alloquit' muſam mandās vt domũ meā exquilijs q̄rat. adeat reuerē
ter. Sꝫ ne tp̄e nō tuo diſertā. Pulſes ebria ianuā videto. Totos dat te
trice dies mineruę. Dũ centũ ſtudet aurib⁹ virorꝫ h̄ qđ ſcl'a poſteriqꝫ poſ
ſint Arpinis q̄z ɔpare chartis. Seras tutior ibis ad lucernas. hec ho
ra ē tua cũ furit lyeus. Dum regt roſa dũ madēt capilli Tũc me vel rigi
di legāt catones: Meritone eũ qui hec de me ſcp̄ſit. ⁊ tũc dimiſi amiciſſi
me. ⁊ nunc vt amiciſſimũ defunctũ eſſe doleo: Dedit em̄ mihi q̄ztũ maxie
potuit. datur⁹ ampli⁹ ſi potuiſſꝫ. Tāetſi q̄đ hoī pt dari maius q̄z gl'ia et
laus ⁊ eternitas: At nō erũt ęt'na q̄ ſcripſit Nō erũt fortaſſe Jlle tñ ſcri
pſit tanq̄z eſſent futura.

C. Plini⁹ Soſſio. S.

Caluiſium nepotē validiſſime diligo. virꝫ īduſtriũ rectũ diſertũ qđ
apđ me vel potiſſimũ eſt. Idē. C. Caluiſiũ cōtubernalē meũ. ami
cũ tuũ arcta ꝓpinq̄tate cōplectit'. Eſt em̄ fili⁹ ſororis Hũc rogo ſemeſtri
tribunatu ſplendidiorē ⁊ ſibi et auũculo ſuo facias. Obligabis me. obli
gabis caluiſiũ nr̄m. Obligabis ipm non min⁹ idoneũ debitorem q̄z nos
putas. Multa bñficia in multos cōtuliſti. auſum cōtendere nullũ te me
lius. eqꝫ bene vnum aut alterꝫ collocaſſe.

C. Plinius Romano ſuo

Eia tu cũ ꝓrio res agent' quoq̄ mō ad iudicandũ veni. Nihil ē q̄ ī
dextrā aurē fiducia mei dormias. nō īpune dormit'. Ecce licini⁹ nepos p̄
tor acer ⁊ fortis vir. multā etiā dixit ſenatori. Egit ille in ſenatu cām ſu
am. egit āt ſic vt dep̄caret'. Remiſſa ē multa. ſed timuit. ſꝫ rogauit. ſꝫ op⁹
venia fuit. Dices nō oēs p̄tores tam ſeueri. Falleris nā vel iſtituē vel re
ducē eiuſmodi exēplum nō niſi ſeueri. inſtitutũ reductũ ve exercē etiā le
uiſſimi pñt.

C. Plinius Saturnino ſuo.

Uarie me affecerũt l'r̄e tuę. nā ꝑtim leta. ꝑtim triſtia ɔtinebāt. Le
ta q̄ ī vrbe teneri te nũciabāt. Nollē inquis. ſꝫ ego volo Pretēa q̄
recitaturꝫ ſtati vt veniſſē pollicebant' Ego grās q̄ expector. triſte illđ q̄

Juliꝰ valẽs grauit̃ iacet. q̃ꝫq̃ꝫ ne hoc q̃dẽ triſte ſi iuliꝰ vtilitatibꝰ eſtimet̃
q̃ꝫ maturiſſime iexplicabili morbo liberari. Jllᷣ plane nõ triſte ſolũ verꝫ
etiã luctuoſum ꝙ Juliꝰ auitꝰ deceſſit dum ex queſtura redit. deceſſit ãt ꝓ
cul a frẽ amãtiſſiõ. ꝓcul a mr̃e. a ſororibꝰ. Nihil iſta ad mortuũ ꝑtinẽt.
ſꝫ ꝑtinuerũt cũ moreret̃. ꝑtinẽt ad hos q̇ ſupſunt. Jã ꝙ i flore p̄mo tãte
indol' iuuenis extinctꝰ eſt. ſumma ꝯſecuturꝰ ſi ꝟtutes eiꝰ maturuiſſent.
Quã ille ſtudiorꝫ aõre flagrabat: q̃ꝫtũ legit: q̃ꝫtũ etiã ſcripſit. Que nũc
oĩa cũ ipſo ſine fructu poſteritatis aruerunt. Sꝫ q̃d ego idulgeo dolori
cui ſi frenos remittas nulla materia nõ maxia ẽ. Finẽ ep̃l'e faciã vt facẽ
poſſim etiam lachrymis quas expꝰſſit ep̃l'a. Uale.

C. Plinius Fabato proſocero ſuo.

Accepi lr̃as tuas ex q̃bꝰ ꝯgñui ſpecioſiſſimã te porticũ ſub tuo filijq̃ꝫ
tui noĩe dedicaſſe. ſequẽti die i portarꝫ ornatũ pecuniã ꝓmiſiſſe. vt
initiũ liberalitatis eẽt ꝯſũmatio p̄oris. Gaudeo p̄mũ tua gl'a. cuiꝰ ad me
ꝑs aliq̃ ꝓ neceſſitudĩe redũdat. Deĩde ꝙ memoriã ſoceri mei pulcherriſ
ꝑs aliq̃ ... opibꝰ video ꝓferri. Poſtremo ꝙ p̃ria nr̃a floreſcit. quã mihi a q̃cũq̃ꝫ ex-
coli iucundũ. a te ꝟo letiſſimũ eſt. Qᷣ ſupeſt. deos ꝑcor vt aĩm iſtũ tibi.
aĩo iſti tẽpꝰ q̃ꝫ lõgiſſimũ tribuãt. Nã liquet mihi futurꝫ vt ꝑacto qᷣ ma
xĩe ꝓmiſiſti ĩchoes aliud. Neſcit eñi ſemel icitata liberalitas ſtare cꝰ pul
chritudinẽ vſus ipſe ꝯmẽdat.

C. Pliniꝰ Antonino ſuo.

Qum ꝟſuꝰ tuos emulor, tũ maxĩe q̃ꝫ ſint boni expior. Ut eñi picto
res pulchrã abſolutãq̃ꝫ faciẽ raro niſi ĩ peiꝰ effingunt. ita ego ab h̃
archetypo laboro ⁊ decido. Quo magꝫ hortor vt q̃ꝫ pluria ꝓferas q̃ imi-
tari oẽs cõcupiſcant. nemo aut pauciſſimi poſſint.

C. Plinius Maurico ſuo. S.

Sollicitas me in formianũ. Ueniã ex ꝯditiõe. ne q̃d cõtra ꝯmodũ
tuũ facias. Qua pactiõe inuicẽ mihi caueo. Neq̃ꝫ eñi mare ⁊ littꝰ
ſꝫ te ociũ ⁊ libertatẽ ſeq̃r. Alioq̃n ſatius ẽ in vrbe remanẽ. Oportet eñ
oĩa aut ad alienũ arbitriũ. aut ad ſuũ facẽ. Mei certe ſtomachi hęc natu
ra ẽ vt nihil niſi totũ ⁊ meꝫ velit.

C. Pliniꝰ Sabino ſuo. S.

Rogas vt agã firmanorꝫ publicã cãm. q̃d ego quanq̃ꝫ pluribꝰ occu
patiõibꝰ diſtẽtus adnitar. Cupio eñi ⁊ ornatiſſima coloniã aduo
catiõis officio. ⁊ te g̃tiſſiõ tibi munẽ obſtringẽ. Nã cum familiaritatẽ
nr̃ãm (vt ſoles p̄dicare) ad p̄ſidiũ ornamentũq̃ꝫ tibi ſumpſeris. nihil eſt
qᷣ negare debeã. ꝓſerti ꝓ p̃ria petẽti. Quid eñi p̄cibꝰ aut honeſtiꝰ pijs.
aut efficatiꝰ amãtis: Proinde firmanis tuis. aciã potiꝰ nr̃is obliga fidẽ
meã. Quos labore ⁊ ſtudio meo dig̃s cũ ſplẽdor ipſorꝫ. tum h̃ maxĩe pol
licet̃. ꝙ credibile ẽ optimos eſſe. int̃ quos tu tal' extiteris.

C. Plinius Triario ſuo. S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

IMpẽſe petis vt cãm agã ꝑtinentẽ ad curã tuã. pulchrã alioq̃n et
famoſam. Faciã ſꝫ nõ gratis. Qui fieri pt inq̃s vt nõ gratis? Tu
potes. exigam em̃ mercedẽ honeſtiorẽ ꝙ̃tuito ꝓcinio. Peto atꝫ etiã pa
ciſcor vt ſimul agat Cremutius ruſo. Solitum hͦ mihi. ⁊ iam in pluri-
bꝰ aliȷ̃s adoleſcẽtibꝰ factitatũ. Nam mire cõcupiſco bonos iuuenes oſtẽ
dẽ foro. aſſigñre famẽ. Qḋ ſicut pſtare. ruſoni meo debeo. vel ꝓpt natales
ipſiꝰ. vel ꝓpt eximiã mei charitatẽ. Quẽ magni eſtimo in ijſdẽ iudicijs
ex ijſdẽ etiam ꝑtibꝰ cõſpici audiri. Obliga me. obliga anteq̃ꝫ dicã Nam
cum dixẽit gr̃as ages Spõdeo. ſollicitudĩ tue. ſpei mee. magnitudĩ cau
ſe ſatiſfacturꝫ. Eſt indolis optĩe. breui ꝓducturꝰ alios ſi interim ꝓuectꝰ
fuẽit a nobis Neqꝫ em̃ cuiq̃ꝫ tam clarꝫ ſtatim ingenium vt poſſit emer-
gẽ. niſi illa materia. occaſio. fautor etiam cõmendatorq̃ꝫ cõtingat

C. Plinius Seruiano

GAudeo ⁊ ꝙ̃tulor ꝙ fuſco ſalinatori filiã tuã deſtinaſti. Domꝰ patri
cia. pr̃ honeſtiſſimꝰ. mr̃ pari laude. Ipſe ẽ ſtudioſus lr̃atꝰ etiã diſertꝰ etiã
Puer ſimplicitate. comitate iuuenis. ſenex ꝙ̃uitate. Neqꝫ em̃ amore de
cipior. Amo quidẽ effuſe. ita officijs. ita reuerẽtia meruit. Iudico tñ et
quidẽ tanto acriꝰ q̃ꝫto magꝭ amo. Tibi ꝓ vt qui exploraueri ſpõdeo. ha
biturꝫ te generꝫ q̃ melior fingi ne voto quidem potuit. Supeſt vt auũ te
q̃ꝫ maturiſſime ſimillimũ ſui faciat. Quã felix tẽpꝰ illud q̃ mihi liberos
illiꝰ nepotes tuos. vt meos vel liberos vel nepotes ex vr̃o ſinu ſumẽ ⁊ q̃
ſi pari iure tenere cõtinget

C. Pliniꝰ Feroci ſuo

EAdẽ ep̃la te ⁊ non ſtudẽ ⁊ ſtudẽ ꝑcat Aenigmata loq̃r. Ita plane
donec diſtinctius qḋ ſentio enunciẽ. Negat em̃ te ſtudẽ. ſꝫ ẽ tam
polita q̃ niſi a ſtudẽte non pt ſcribi. Aut es tu ſup oĩs beatꝰ ſi talia ꝑ deſi
diam ⁊ otium pficis.

C. Pliniꝰ Saturnino. S.

REquiris quid agam. Que noſti. diſtrigor officio. amicis deſeruio
Studeo intḋum qḋ nõ intḋum ſꝫ ſolũ ſpẽꝫ facẽ. nõ audeo dicẽ re-
ctius. certe beatiꝰ erat. Te oĩa alia q̃ꝫ que velis agẽ. moleſte ferrẽ. niſi ea
q̃ agis eẽnt honeſtiſſima Nam ⁊ reip. ſiue negocijs. ⁊ diſceptare intẽ ami
cos laude digniſſimũ eſt Priſci nr̃i cõtuberniũ iucundũ tibi futurꝫ ſcie-
bam. Noueram ſimplicitatẽ eiꝰ. noueram comitatẽ. Eundẽ eſſe (quod
minꝰ noram) gratiſſimũ experior. cum iucunde officiorꝫ noſtrorꝫ memi-
niſſe eum ſcribas.

C. Plinius Fabato ſuo.

CAleſtrium tyronẽ familiatiſſime diligo ⁊ ꝓuatis mihi ⁊ publicis
neceſſitudibꝰ implicitũ. Simul militauimꝰ. ſil' queſtores ceſaris
fuimꝰ. Ille me in tribunatu liberorꝫ iure ꝑceſſit. ego illum in ꝑtura ſum
cõſecutꝰ cum mihi ceſar annũ remiſiſſꝫ. Ego in villas eiꝰ ſepe ſeceſſi. ille
in domo mea ſepe cõualuit. Hic nunc ꝓcõſul ꝓuinciam bethicam ꝑ ti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

cinū eſt petitur⁹ Spero. imo cōfido facile me īpetraturū vt ex itinē defle
ctat ad te ſi voles vindicta liberare q̄s p̄xie int̄ amicos manumiſiſti. Ni
hil ē q̄ verearis ne ſit h̄ illi moleſtū cui orbē terrar̄ circūire nō erit lōgū
mea cā. Proīde nimiā iſtā verecundiā po ne. teq̄ʒ q̄d velis cōſule. Illi tā
iucundū q̄ʒ mihi erit qd̄ tu iubebis.

¶ Plini⁹ Tacito ſuo

Librū tuū legi ⁊ q̄ʒ diligētiſſime potui ānotaui q̄ cōmutāda q̄ eximē
da arbitrarer. Nā ⁊ ego verū dicē aſſueui. ⁊ tu libent̄ audire. Neq̄ʒ
eñ vlli paciēti⁹ rep̄hēdunt̄ q̄ʒ qui maxie laudari merent̄. Nūc a te librū
meū cū annotatiōib⁹ tuis expecto. O iucūdas o pulchras vices. Quam
me delectat. Qd̄ ſi q̄ posteris cura nr̄i. vſque q̄q̄ʒ narrabit̄ q̄ cōcordia ſim
plicitate fide vixerim⁹. Erit rar̄ iſigne. duos hoīes ętate p̄pemodū eq̄li.
nō nulli⁹ in lrīs noīs (cogor eñ de te q̄ʒ parci⁹ dicē q̄r de me ſil' dico) alte
rū alteri⁹ ſtudia fouiſſe. Equidē adoleſcētul⁹ cum iā tua fama gl̄iaq̄ʒ flo
rēt. te ſeq̄. tibi lōgo ſʒ p̄rim⁹ intuallo. ⁊ eē ⁊ haberi cōcupiſcebā. Et erāt
ml'ta clariſſima igenia. ſʒ tu mihi (ita ſil'itudo nature ferebat) maxie imi
tabil'. maxie imitand⁹ videbaris.

¶ C. Plini⁹ Maximo ſuo

Nup me cuiuſdā amici langor admonuit. optios eē nos dū īfirmi
ſum⁹. Quē eñ infirmū aut auaricia aut libido ſollicitat. Nō amo
rib⁹ ſeruit. nō appetit hōres. opes negligit. ⁊ q̄ntulūcūq̄ʒ. vt relictur⁹ ſa
tis hʒ. Tūc deos. tūc hoīem ſe eſſe memīit. Inuidet nemi. nemini mirat̄.
neminē deſpicit. ac ne ſmonib⁹ quidē malignis aut attēdit aut alit̄. Bal
nea imaginat̄ ⁊ fontis. hec ſūma curar̄ ſūma votor̄ ē. mollēq̄ʒ i poſter̄ ⁊
pinguē ſi cōtingat euadē. h̄ eſt inoxiā beatāq̄ʒ deſtinat vitā. Poſſum ḡ q̄
pluris v̄bis. pl'imis etiā volumib⁹ ph̄i docē conant̄. ipſe breuit̄ tibi mi
hiq̄ʒ precipe. vt tales eſſe ſani pſeuerem⁹. quales nos futuros p̄fitemur
infirmi. Uale.

¶ Plinius Septitio ſuo

Ais q̄ſdā apd̄ te rep̄hēdiſſe tanq̄ʒ ſi amicos meos ex oī occaſiōe vl
tra modū laudē. Agſco crimē. amplector etiā. Quid eñ honeſti⁹
culpa benignitatis. Qui ſunt iſti q̄ amicos meos meli⁹ me norīt. Quis
inuidet mihi feliciſſīo errorē. Ut eñ nō ſint tales q̄les a me p̄dicant̄: ego
tñ beat⁹. q̄ mihi videt̄. Igit̄ ad alios hanc ſiniſtrā diligētiā ꝯferāt. Nec
ſunt par̄ multi q̄ carpe amicos ſuos iudiciū vocāt. Mihi nunq̄ʒ pſuade
būt vt meos amari a me nimis vnq̄ʒ putē.

¶ C. P. Senitori ſuo

Triſtor q̄ diſcipulū vt ſcrib̄ optime ſpei amiſiſti. cui⁹ ⁊ valitudie ⁊
morte ipedita ſtudia tua q̄s neſciat. cū ſis oīm officior̄ obſeruātiſ
ſim⁹. cūq̄ʒ oēs q̄s p̄bas effuſiſſime diligas. Me huc q̄ʒ vrbana negocia
pſequūtur. Sūt eñ qui me iudicē aut arbitr̄ faciūt. Accedūt q̄rē ruſti
cor̄ q̄ aurib⁹ meis poſt longū tēp⁹ ſuo iure abutūtur. Inſtat ⁊ neceſſitas
agror̄ locādor̄ p̄per q̄ʒ moleſta. adeo rar̄ eſt inuenire idoneos cōductores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Quibꝰ ex cauſis ꝑcario ſtudeo. ſtudeo tñ .nam ⁊ ſcribo aliq̄d ⁊ lego. Sꝫ
cū lego. ex ꝯparatiōe ſentio q̄ꝫ male ſcribā. Licet tu mihi bonū aīm facias
qui libellos meos de vitiōe heluidij. orōni demoſthenis cōfers. quā ſane
cū ꝯponerē illos. habui ī manibꝰ. nō vt emularer. īprobū eñ id ac pene
furioſum. ſꝫ tñ vt imitarer ⁊ ſeq̄rer q̄ꝫtū diuerſitas īgenioꝝ ⁊ cauſe ſilitu
do pateretur.

C. Plinius Sabiniano ſuo. S.

Libertus tuꝰ cui ſucceſere te dixeras vēit ad me. aduolutuſq̄ꝫ pedi-
bꝰ meis tanq̄ꝫ tuis heſit. fleuit. multum rogauit. multū etiā tacuit
In ſumma. fecit mihi ꝑnīe fidē Uere credo emēdatū q̄ꝛ deliquiſſe ſe ſen
tit. Iraſceris ſcio ⁊ iraſceris merito. idq̄ꝫ ſcio. Sꝫ tūc q̄ꝫ ꝑcipua māſue-
tudis laus ē. cū ire cauſe iuſtiſſime ſunt Amaſti hoīem ⁊ ſpero amabꝛ in
teri ſufficit vt exorari te ſinas Licebit rurſus iraſci ſi meruerit. qđ exora
tus excuſatiꝰ facies Remitte aliq̄d adoleſcētie ipſiꝰ. remitte lachrymis
remitte īdulgētie Ne torſeris etiā ne torq̄aris cū tam lenis iraſcerꝭ. Ue
reor ne videar nō rogare ſꝫ cogē ſi ipſe ꝑcibꝰ eiꝰ meas iūxero Iungā tñ tā
to pleniꝰ ⁊ effuſiꝰ. q̄ꝫto ipm actius ſeueriuſq̄ꝫ corripui. diſtricte minatꝰ
nunq̄ꝫ me poſthac rogaturꝝ Hoc illi quē terreri oportebat. tibi nō idem
Nā fortaſſe iterꝝ rogabo iterꝝ. impetrabo. ſit mō tale vt rogare atq̄ꝫ pre-
ſtare deceat.

C. Pliniꝰ Sabiniano.

Beneficiſti ꝙ libertū aliqñ tibi charꝝ. reducētibꝰ ep̄lis meis ī domū
in aīm recepiſti Iuuabit hꝫ te. me certe iuuat. ꝑmū ꝙ te tā tractabi
lē video vt in ira regi poſſis. Deinde ꝙ tm̄ mihi tribuis vt vel auctorita
ti mee pareas. vel ꝑcibꝰ indulgeas. Igiꝭ ⁊ laudo ⁊ grās ago. ſimul in po
ſterum moneo vt te erroribꝰ tuorum. etſi nō fuerit qui deprecet̄. placabi-
lem preſtes:

C. Plinius Priſco ſuo.

Exprimere nō poſſum q̄ꝫ iucundū ſit mihi ꝙ ſaturninꝰ noſter ſum
mas tibi apud me grās alijs ſuꝑ alias epiſtolis agit. Perge vt ce-
piſti virumq̄ꝫ optimū q̄ꝫ familiariſſime dilige. magnam voluptatem ex
eius amicicia percepturꝰ nec ad breue tempꝰ Nam cum omnibꝰ virtu-
tibus abundat. tum hac precipue ꝙ habet maximam in amore conſtan-
tiam. Uale:

Finiunt quedam epiſtole Ciceronis et
Plinij elegantiſſime. Impreſſum Dauē
trie per me Richardum paſrat. Anno dñi
M.cccc.xcix. Penultima Marcij...

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 97